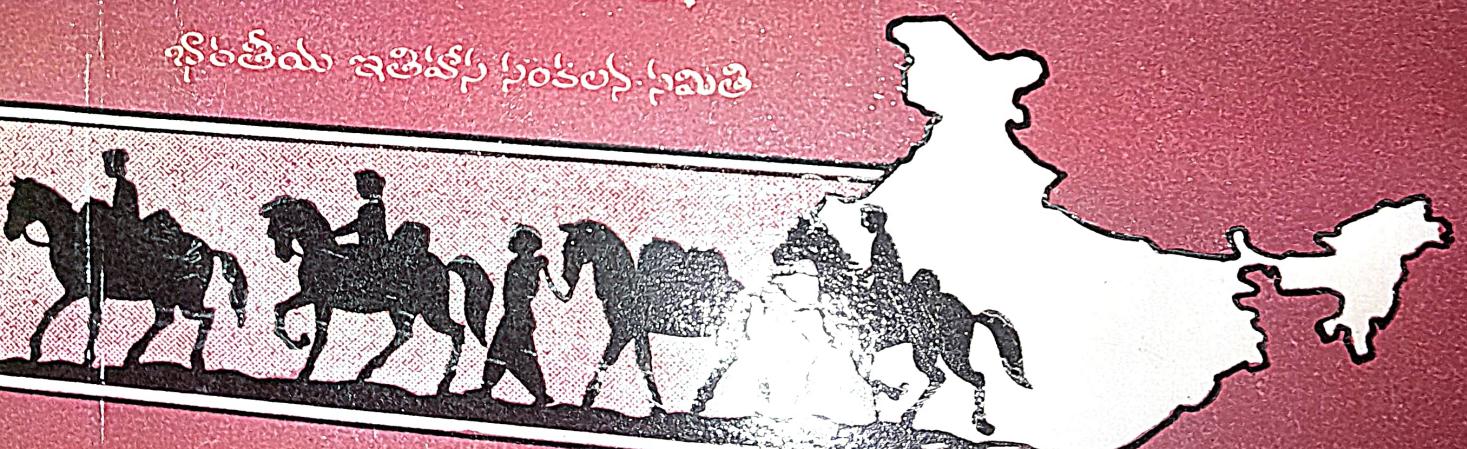

ఆధ్యాత్మిక పర్వం

శ్రీరాం నాథే

భీంతీము ఇతిహస నొంకల్న ద్వాలుతె

అర్యులెవరు ?

ARYANS WHO WERE THEY ?

శ్రీరాంసాతే

వ్యోతీయ ముద్రణ 1992, సిగ్రైనరి

ప్రశ్నాత్మకా, పుష్టి చుక్క నికాడః

కలియుగాష్ట 5093

ప్రపకాశకులు

*భారతీయ ఇతిహాస సంకలన సమితి, హైదరాబాదు.

14/3, అర్.టి.ఎల్.ఐ.జి.పోచ్.

బర్కుత్సపూ, హైదరాబాదు-500 027.

ప్రతులకు

*సాహిత్యనికేతన

:3-4-852, బర్కుత్సపూ

హైదరాబాదు-500 027

*సాహిత్యనికేతన

ఎలూరు రోడ్డు

విజయవాడ-520 002

*ముద్రణ

తిరుమల అర్ట్ ప్రింటర్స్

మూర్ఖజీయంరోడ్

గవర్నర్సురుపేట, విజయవాడ-520 002

మూల్యం : రూ. 25/-

అనుక్రమ ణీ క

మనవి

మంచ మాట

అసుపాచుల అఖిప్రాయం

మృందవ

0. భూమిక 1

1. అర్యజతి సిద్ధాంత చర్చ 13

2. శాష్టావరిత్ర దురువయోగం 45

3. ఆర్యల మాల నివాస స్థానం 63

4. జతి సిద్ధాంతం—ఆశ్రీయంవక్షపాతం 74

5. విరాధార సిద్ధాంతం-పురాతత్వశాత్తం 97

ఉవసంహారి 111

ఉవయ్యక్త గ్రంథాయి-వ్యాసాయ 119

వదమాచిక 123

....)o(....

వని

అర్థాత్ సిద్ధంతం పుట్టుటరోనే ప్రాచ్యపాశ్చాత్య మేఘావుల వ్యాపక రేచానికి గుర్తింది. స్వామి విషేరానందులు భారతంలోనూ విజేటాల్నిసూ అచ్చిన తమ ఉపన్యాసాల్లో దినిని వ్యాతిరేకించారు. వారి ప్రసంగంలోని ఒక అంశం రూ తమ ఉపన్యాసాల్లో దినిని వ్యాతిరేకించారు. వారి ప్రసంగంలోని ఒక అంశం రూ గ్రంథం లభ్య నివరి పుట్టులో అవ్వడం ఇలిగింది. భారతీయ మేఘావులు రూ సిద్ధంతాన్ని తమ విచ్ఛిన్తతో వ్యాతిరేకించాలని నారు ఆశించారు. అవినాశచంద్ర దాన్, సంహృద్యానంద తదితర భారతీయ విద్యాంసులు వ్యాతిరేకించారు. రాని అది నమగ్రంగా సరిపోలేదు. రారణమేదై నాగాసి, దానికి దాధ్యతెవరై నాగాసి, భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం పొంది ఇన్ని సంవత్సరాలైన తర్వాతచూడా రూ కల్పిత సిద్ధంతం ఇంకా పొత్యపుస్తకాలనుండి శాలికి బ్యాట్ చెప్పాలేదు.

గత 70-80 సంవత్సరాల శాస్త్రియ పరిశోధనల్లో కొత్త కథలన్నో గత సాధ్యతలు ఆ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిష్టించినే. అయితే వెలుగులోనికి వచ్చినే. ఈ సత్కార్యలు ఆ సిద్ధాంతాన్ని సంపాదించుకోలేకపోయినే: అఖిక ఈ సత్కార్యలింతవరకు పాత్ర్య గ్రంథాల్లో ప్రాంతం సంపాదించుకోలేకపోయినే: సంఘాక అధ్యాపకుల దగ్గరికూడా చెళ్లేకపోయినే:

సంఖ్యక అధ్యాంశుల ద్వారా గత కొన్ని సంఘగా భారతీయ ఇతిహాస సంకలన సమితి ఛైత్రియ గత కొన్ని సంఘగా భారతీయ ఇతిహాస సంకలన సమితి ఛైత్రియ సంచాలకులు శ్రీ శ్రీరాంసారే ర్షి వేల సంఘ భారత చరిత్రకు సంఘంథించిన చరిత్రక సాధ్యాల్మి సంకలనం చేసే కార్యక్రమంలో నిమగ్నులై ఉన్నారు. భారత మహామాన్వితమూ సుసంపన్నమూ సముద్రాత్మేన పరంపర ఉన్న సువికపిత సుధృత పురాతన దేశమని ఈ యోజనలో పనిచేసే కార్యక్రమందరూ

విశ్వాసిన్నాడు. ఈ దేశ ప్రాచీనక్కాన్ని విషాంగించాలికి కాంచివచ్చార్థివు అవసరమేమిరేడు. భ్రింగ సంఘంలించిన నమగ్ర పామాగ్రిడిక్కుతు లుక్కిరి సంకలనం చేయవలసి ఉంది. ఆచండ రాత్రులల కంచుకున్న శేరిలలో ఉట్ట పామాగ్రిని నమవ్యాయించుకొని, రాత్రచ్ఛాన్ని విశ్వాయించుకొని నమగ్ర జిల్లాల పరిశీలన చేయవలసి ఉంది. ఈ ఇరిపొన సంకలన సహారి డోజనోలో చనిచేపే కార్యక్రమ సచ్చాన్నిపుటు రాశ్యించు పరిష అవసరమని, అప్పుచే బాధించు పూర్వమన నమదాత్ర సంప్రదాయానికి ఉంటుందని విశ్వాసిన్నాడు.

ఈ సర్వ పామాగ్రి సంకలనాలేక శ్రీ శ్రీరాంతే స్వకంత్రంగా ఇంకా అనేక గ్రంథాల్ని అందించాడు. వారి మంసిభారతముద్ద సువర్ణానుకీలవం, ఇద్ద తికి సంఘంలించిన అంశాలు మేచాశులను ఆరోచింపజేశాడు. దా॥ ఎస్టర్ రాతు, రా॥ ఎవ్.వి. దేవ, దా॥ కె. వి. రమేష్. దా॥ కీర్తి రదితదుడు ఈ విషయాలప్పిడ శ్రుద్ధ చూపాడు. ఈ చరిత్రకారులందరు ఈ సమవ్యాపై సంగోప్స్కి ప్రధాశక రచించాడు.

ఈ శ్రీ శ్రీరాంపాశే అందించిన పామాగ్రికి దారిక్రక రాత్రులు పచూలోచ పద విర్మాణముండగా, పాతకులు అనేక విషాంగాలను తెబుమ్మాంచూ వికాశ పకంలో వయనిస్తున్నాడు. వారి గ్రంథాలోన్న అయిదాడు చారితీయ ఛాషల్లోకి అను చరించల్చుయి. వారి అంగ్గ గ్రంథం "అర్యన్ పూ వరదే?" రిథిక వ్రంగ కుంచే ఆశ్చర్య లాషల్లోకి అసువరింపబడుకున్నది.

ఈ గ్రంథంలోని వచ్చు ధీరికున్న ప్రాచీనాన్ని దృష్టిలో ఐయ్యుకుని ఇని రెఱగులో ప్రభారించే అవలాళం కర్మించవలసించని మేము శ్రీ పాశేసేం అశ్వర్ణిం చాం. వారు చూ అభ్యర్థనను కున్నాంచాడు. డారిం చూ కృతర్మాకులు. ప్రతమచుద్దురుడు 1991లో ఉనిగింది. డానికి లభించగ విశేష అవరం రారంగం వెంటనే రెండవ చుద్దు అవసరమైంది. ఈ ముద్దులను అందంగా చేసి ఇచ్చిన రిదులు ఆక్ష్య ప్రింట్స్ విజయవాడ వారికి, క్రెన్సులోని శ్రుద్ధక జీవన ఉంఘఫులకు చూ కృత జ్ఞానకులు.

ముందుమాట్ల

ఉక్కియనిలోని (మి.ప్ర.) విక్రమ విక్ర్వవిద్యాతయంలో పురాతత్వ విభాగం మాజీ అధ్యక్షుడై కీ.ఎస్. డా॥ ఏ.ఎవ్. వాకణ్ణకర్ దేశమంతటా పర్యాలోంబాదు; “భారతీయ ఇతిహస సంకలన యోజన” కు ఎన్నో అమూల్య విషయాల సందించాడు. ప్రపంచంలోనే విఫ్ఫాత చరిత్ర కాదునిా ఆయన కీర్తి నాట్యించారు. నాగచూర్ పశీపంలోని కూమాటీలో జరిగిన ఇతిహస దినోత్సవంలో ఆయన ప్రపంగిష్ట ఆర్యజ్ఞాతి సిద్ధాంతం ఆధార రహితమైందన్నారు.

1986లో ఒక విదేశి పురాతత్వవేత్తను వారు యథాలాపంగా “నన్ను మీయ ఆర్యజ్ఞాంటా! ద్రావిడునిగా భావిస్తామా” అని అడిగారు. ఆయన అర్థ ఆక్రమించిద్దాంతం విక్ర్వసించినవ్యక్తి. అందువల్ల ‘నిస్సందేహంగా మీరు ఆర్యవే’ అన్నారు “నా దగ్గర మా కుటుంబానికి సంబంధించిన 23 తరాల చరిత్ర ఉంది. ఆధారాల మేమే ద్రావిడులమంటున్నాయి” అన్నారు శ్రీ వాకణ్ణకర్.

1988లో ఫీలీలో డా॥ దేవేంద్రస్వరూప “అర్యజ్ఞాతి సిద్ధాంతం పుట్టుక” అనే అంశంపై ప్రసంగించారు. వారు నాకు హూర్యమే తెలుసు. ఆయన ఆధ్యాత్మిక గ్రితో లోతుగా అధ్యయనం చేశాడు.

1990లో డా॥ ఎన్.ఆర్. వరాద్ పాండే “అర్యజ్ఞాతి సిద్ధాంతం - కేవలం కపోల కల్పితం” అనే అంశంమీద మూడు ఉపన్యాసాలిచ్చారు. ఇవికూడా నేను విన్నాను. వారీ విషయంమీద ఆప్సుదే గ్రంథం ప్రచురించాడు.

1990 మే మాసంలో చెంగుటారులో ఒక సమావేశం జరిగింది. అందులో డా॥ ఎం.ఆర్. రాపు (గోవ), డా॥ఎ.వి. రమేష్, మాధవకుట్టి (మైసూరు) డా॥ శ్రీనివాసరిత్తి, డా॥ ఎ. సుందర్ (రిత్తి), సేనూ కలికాం. తర్వాత “మిత్రకొన్నాటి, ఇతిహస సంకలన సమీక్ష” కలిసి గోప్త్వ నిర్వహించాలని నిర్ణయించాం. అప్పుడీవిషయంపై ఆధ్యయనం చేసే అవకాశం కలిగింది.

దేశంలో విద్యాభారతి 4 వేల పాఠశాలలు నిర్వహిస్తున్న సంస్థ. వారు కూడా ఇలాంటి పుస్తకం కావాలని అశేంచారు. ఇన్ని సంఘటనల సపంపర

IV

కారణంగా ఈ ప్రయత్నం ఫలించింది. భారతీయ విద్యారంగానికి బ్రాంతి జనిత ఆర్య జాతి సిద్ధాంత స్వరూపం తెలియ వలసి ఉంది. అందుకే ఇది పార్శ్వ గ్రంథంగా రావలసి ఉంది.

కారణాల వల్ల ఈ చాన్సు గొంతులు కొన్ని ప్రాణీల వివాహాల వివాసి
ఈ గ్రంథ (ఆంగ్లం) ముఖ ప్రాస్తు తీవ్రదీఘన దొంబాయి నివాసి
శ్రీ వాసుదేవ కామత గారికి, కుడ్ద ప్రతుల్ని సంస్థం చేసిన మిత్రులకు, విద్యార్థుల
నిమిత్తం ఈ విషయంపై ఇంకా చిన్న పుస్తకాన్ని ఆణించిన మైసూరునోని భారతీయ
అతిషాస సంకలనం వారికి, ఎందరో మహానుభావులు అందరికి ధన్యవాదాలు.

అనువాదకుల అభివ్రపొయం

శ్రీ సాంశేషి “ఆర్యవ్యాపార వర్ దే?” గ్రంథాన్ని హిందీలోకి అనువదించే రాగ్యం కలిగింది. నా ప్రత్యులటెన్నిబో సమాధానం లభించింది. ఉన్నత పాఠకాల్గో గా నంత్రాత్మనందగారి “అర్జోణు అద్ దేవ్” చదివాను. ఆ తదువాత తిలక్ గారి “అర్పిటో హోం అవ్ ది వేదాన్” చూశాను.

నా అభ్యయన రంగం సాహిత్యమే అయినా చరిత్రమీద ఆన్తి ఉంది. మన చరిత్రను ఇంగ్లీషువారు వక్రీకరించారనేది సత్యం. ఆర్య పదాన్ని తమ కను కూలంగా వారు మలచుకొని చరిత్రనే తప్పుడారి పట్టించారు. తమ ఆధిక్యాన్ని నియాపించుకోడానికి మన జాతీయ భావనను ఏకతను విచ్చిన్నం చేయడానికి వారికి ఆర్యజాతి సిద్ధాంతం రెండువై పులా పదునున్న కత్తిలా ఉపకరించింది.

ఇతి భాగరితమవుతున్నది. సింఘానదీలోయ నాగరికత ద్రావిదులదనీ, దానిని విదేశాలసుండి వచ్చిన ఆర్యులు విధ్యంసం చేశారనీ ప్రచారంచేసిన బ్రిటీషు వారి తప్పుడు వ్రాతర్లు తిరస్కరిస్తున్నది. ఈ భ్రమ ప్రమాద సిద్ధాంతం ఇక పాఠ్య గ్రంథాలసుండి లోలగిపోవలసి ఉన్నది. మన దేశంలోనే మనల్ని పరాయి వాళ్ళనుగా జేసిన ఈ సిద్ధాంతానికి తిలోదకాలివ్వు వలసి ఉన్నది.

ఈ విషయంలో శ్రీ శ్రీరంసాంశేషీ ఒక ఐతి హసిక చారిత్రక కార్యాన్ని నిర్వహించారు. నాకు ఈ అవకాశం కల్పించి ఆత్మ సాక్షేత్రానికి మానసిక వికాసానికి దోషాదం చేశారు. ప్రకాశకులకూ రచయితకూ ధన్యవాదాలు.

—దా॥ కిశోరీలాల్ వ్యాస్.

స్పృందన

శ్రీ సాంశేషి అంగ్ గ్రంథాన్ని “ఆర్య కౌన్ థే” పేరిట సునంస్కృత తులు మిత్రులు దా॥ కిశోరీలాల్ వ్యాస్ గారు హిందీలోకి అనువదించారు. నేను ధానంగా ఈ హిందీ గ్రంథాన్ని అనుసరించే “ఆర్యలేవరు”? తెలుగు చేశాను.

నా అనువాదంలో వ్యాపహారిక కైలినే ఉపయోగించాను. భావానుగుణమైన ఈ పదాల్ని ఎన్నుకొనే తెలుగుచేశాను. అక్కడక్కడ మాండలిక జీవద్వాష దౌరిలింది. తెలుగులో ఉన్న ఆర్థాలేన్నే సమాప్తియస్తూ జాతి సంప్రదాయ ధర్మ, దేశాది పదాల్ని ఉపయోగించుకొన్నాను. ఈ అనువాదంలో అప్పుడు మూల గ్రంథాన్ని కూడా సంప్రదించాను. ప్రకాశకులకూ, మూలగ్రంథ తకూ, హిందీ అనువాదకులకూ, ఈ తెలుగు గ్రంథాన్ని చదివే పొరకులకూ కీ అభినందనలు.

— దా॥ కసిరె

ఆర్య లేవరు ?

భూ ఏం క

0-1 : ఆర్యజాతి - 19వ శతాబ్ది టంపాబోహాలు :

ఈ సువిశాల మానవ సమాజంలో ఊతివాచకంగా ఆర్య సదాన్ని సృష్టించాడు. ఈ దృష్టితో ప్రప్రతమంగా ‘ఆర్య’ నద ప్రయోగం 19వ శతాబ్దిలో వచ్చిన యూరోపియన్ సాహిత్యంలో కనిపిస్తుంది. ఐరోపా సద్గాలంలో మొదట ఈ నదమే లేదు. 18వ శతాబ్దించివరలో వారికి ఫారతవేళంలో సంఘందం ఏర్పడింది. అప్పుడే సంస్కృత సాహిత్యంలోని “ఆర్య” అనే ఈ సదంతో సరిచయం కలిగింది.

అయితే ‘ఆర్య’ నదం సంస్కృత సాహిత్యంలో బహు విశాల దృష్టితో ప్రయోగించాడు. ఇది ఏ సందర్భంలో ఉదా ణాతి లేదా తులం ఆర్థంలో వాచలేదు. 19వ శతాబ్దిలో యూరోపు ప్రషాసనికం ‘ఖాతి సిద్ధాంతవాదాన్ని’ పరిశీలించింది. దాని ప్రకారంగా మానవ సమాజాన్ని కొన్ని ణాతులుగా విచగొఱ్ఱుచం జిగించి. ఇది అతి సహాజంగా జరిగిపోయింది. ప్రతి ఊతి మరొకదానితోన్న భిన్నమనే అభిప్రాయం వారిది. ఇలా విభిన్న చరిత్ర వ్రాసిన వారిలో ఇంగ్లీషు చరిత్రాలు ‘లాసెన్’ ను (Lasson) మొదటే వ్యక్తిగతిగా పరిగటించారి. అతనే ‘ప్రాపీన భారత ఇతిహాసం’ అనే తన గ్రంథంలో ‘ఆర్యజాతి’ అనే మాటలు 1847 ప్రాంతంలో ప్రయోగించాడు. ఆ తర్వాత ఈ ఆర్యజాతి సిద్ధాంత ప్రచార ప్రసారమనే తీవ్రి జర్చున విద్యాంసుదు మాక్సముల్లకు దక్కుటుంది.

1851 నుండి 1871 వరకు అయిన లర్చి గీతెట్టి ఈ సిద్ధాంతాన్ని సమర్పించాడు. అయితే 1871లో తన తప్పును తెలుసుకొన్నాడు. అప్పటి నుండి తన అలోచనను మాట్టుకొన్నాడు. అంతేగాక స్వయంగా తాను ప్రతిపాచించిన సిద్ధాం-

శని బానే వ్యక్తిగతి అఱు ఖండించడం ప్రారంభించాడు. ఈ రస లిపిలో, వాళు నంష్టార్థ లభాలలో, ‘అర్య’ చదం గాని, దాని అర్థపగాని గారి వాడడం శాశవాదం లభాలలో నియాపమ్మ మాటిచూటి ప్రకటించాడు. ప్రతిటి చండ్లుల్లో కూర్తిం, శరీరం, మనస్సులు నంటంథించి ప్రశ్నేర్చతయన్ను పశువర్ణం రఘ్యి సెలిగా ఎంటుంచి. అర్యచదం షారివాచరం రాదని నిర్మారించుకొన్న రస్సిక చూక్క ముల్లక, ఆ పదాన్ని చేవలం భాష్టలోని ప్రశ్నేర్చతల్లో అధివ్యక్తమయేట సహా నాంశల్ని ప్రకటించవానికి మాత్రమే ప్రయోగించాడు.

0-2 : ఐకోపా విద్యాంసుల వ్యక్తిగతికత

కొంతమంది యూరోపు విద్యాంసులు మాక్కుముల్లరు ఈ కథనాన్ని వ్యక్తిగతి తీంచారు. జాతి సిద్ధాంతాన్ని వారు గట్టిగానే ప్రతిష్ఠించే వారు. ఏరిలో ఛెకోపీ హిల్ఫ్రెంచ్, ఎంటర్నిట్ తదితరుల్ని ప్రముఖులుగా చెప్పుకోవారి. దాని ఇతర యూరోపు విద్యాంసుల ప్రధార ప్రసార తీవ్రత శారణంగా ఏరి “వాటి” ప్రపంచానికంతగా వినిపించలేదు. ఈ విధంగా వార్ను ఈ సిద్ధాంతానికి అడుక్కొని పోయారు. తాము తమ జాతికి ఆర్యులమని ‘గౌరవ దళ్లు’ ఒకటి కల్పించుకొన్నారు. తమకు తామే ఆర్యులమని చెప్పుకొంటూ ఈ “జాతి సిద్ధాంతాన్ని” విశేషంగా ప్రధారం చేశారు. ఈ ప్రధారంలో ఇర్కునులు ముందున్నారు. ఈ ప్రధారం చరిత్రను త్రైసిరాజున్నది! శాస్త్రీయ పద్ధతిని అసలే అనుసరించలేదు.

0-3 : జాతి నిద్ధాంతం - జర్కుసుల కోలాహాలం

జర్కునీ విద్యాంసులు పిట్టేట్ తదితరులు “అర్య” జాతివాచక వచమని తీవ్రాతి తీవ్రంగా ప్రధారం చేశారు. ఈ జాతి “యూలస్టానం” జర్కునీలోనే ఉండిందని అన్నారు. ఆశ్వర్యంలో తమ పరిషద్ ఆర్యులమని ప్రకటించారు. తమ నరనాటలో ఆర్యరక్తం ప్రవహిస్తున్నదని వాక్యంతో గర్వంతో ప్రకటించుకొన్నారు. మిగతా మానవ సముదాయాన్ని లేదా జాతుల్ని వారు సీచులుగా నికృష్టులుగా రెండో క్రేతె వారిగా ప్రధారం చేశారు. ఇక ఆశ్వర్యం నడిగినవారే లేదు. హిట్లర్ ఈ ఉన్నత జాతివాద భావనే ద్వీతీయ ప్రపంచ సంగ్రామానికి (1939-44) బాధ్యత

నహించవలసి ఉంది, కాత గత విద్యేషం, అమానుష రక్తపాతం ఐరోపా విద్యాం నుట్టి అర్యకూతి సిద్ధాంతం లిపయంలో మళ్ళీ ఆలోచించేట్లు చేశాయి. విచిత్రమేం టంచే వాళ్ళే ఈ వాదాన్ని ప్రారంభించారు. అందరూ బుట్టు పట్టుకొంటుంచే వాళ్ళే ఇన్నాడు నెర్రి పట్టుకొంటున్నారు. ఆ కారణంగానే నూతన వైద్యుతానిక సత్యాల వెలుగులో దీనిమీద మళ్ళీ ఆలోచనలు కొనసాగించడం నుఱటమయ్యంది.

0-4 : ప్రిటీషు సామ్రాజ్యవాద పశ్చపాతం_రోమిలా ధాపర్

చరిత్రమీద వరిశోధన ప్రారంభమైన మొదటిరోజుల్లో యూరోపు విద్యాం నుల్లో - ముఖ్యంగా అంగ్ల మేఘవుల దృష్టికోణం సామ్రాజ్యవాద పశ్చపాతంలో నిండి ఉంది. ఆది భారతీయులకు హని కలిగించింది. తమ వ్యాసంలో దా॥ రోమిలా ధాపర్ ఇలా అంటున్నారు.

“అర్యకూతి సిద్ధాంత ప్రాదుర్భావం ఐరోపా విద్యాంసులు మొదటే ఏర్పరచు కొన్న నిర్మాయలతో జరిగిందే. దాన్ని మాధ్యమంగా గ్రహించి వారు ప్రాచీన భారత చరిత్రను వలసవాద దృక్కుథంలో వ్యాఖ్యానించారు. వీరికి మూలాధారం భారతీయుల ప్రాచీన చరిత్రకాదు. భారతీయ చరిత్ర ప్రమాణానికి ఇదే స్వతసింద్రమైన అంశంగా నిర్మారితమయింది. యూరోపు విద్యాంసులు నిర్మించిన చరిత్ర ఆధారంగానే తమ అస్తిత్వ అన్వేషణ ప్రవర్తితి వీరిలో 18వ శతాబ్దం నుండే ప్రభలంగా కనిపించింది. ఒకరాజ్యం, ఒకదేశం (రాష్ట్రాల్సింగ్) అనే ఆలోచన ముందుకు వచ్చింది. ఈ కారణంగానే జాతీయభావన, దేశ అస్తిత్వం తదితర విషయాలపై అన్వేషణకు బఱం వచ్చింది. దేశాన్ని గురించి ఆలోచించేవారు దేశం పుట్టుపూర్వోత్తరాల గురించి అన్వేషణ ప్రారంభించారు. తమ సభ్యతా సంస్కృతి చరిత్రను అతి ప్రాచీన కాలంలోకి తోసివేశారు. జాతీయతా ప్రాదుర్భావాన్ని గూర్చి, మరుగునపడ్డ కాలాన్ని గూర్చి ప్రాచీన సభ్యతా సంస్కృతుల్లో అన్వేషించడం ప్రారంభ మయింది.

ప్రాచీన భారత చరిత్ర పునర్నుర్చుణం మీద ఈ సిద్ధాంతం గట్టిగా తన ప్రభావాన్ని చూపించింది. ఉత్తర-పశ్చిమ ప్రాంతాలనుండి వచ్చిన ఆర్యలే ప్రాచీన భారతీయునశ్యతా సంస్కృతులకు మూలాధారమనే తర్వాతప్రసిద్ధంగా

4

ప్రశాంతముంది. అయ్యలు ఉత్తర భారతాన్ని జయించి ఆక్రమిస్తున్న ద్రావిడులు
దక్షిణంవైపు తరిమివేశారని నిర్ధారించారు. భారత సాంస్కృతిక చరిత్ర దేశంలో
అయ్యల విస్తరణ లేదా ప్రీతరణ విషయమే అభివ్యక్తం చేస్తుంది.

“అర్యజాతి సిద్ధాంతమనే మాట క్రమంగా ప్రాచీన భారత చరిత్ర విషయంలో నిర్మాచాత్మక సూత్రంగా, ఒక ప్రమాణంగా, అవశ్యక స్పృహాన్యంగా మాయతూ వచ్చింది. భాషా సమూహాల్లి కూడా జాతి సమూహాలతో జోడించటం జరిగింది. ఆర్య-ద్రావిడ, అష్టోలియా-ఆసియా జాతులను, దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో ఉన్న విభిన్న భాషలను ఆధారంగా స్వీకరించి విభజించి చూడడం మొదలయ్యాంది. ఇది ఇంకా ఎంతవరకు వెళ్లిందంతే వర్ష-వ్యవస్త అవిర్మావాన్ని కులవాద— విచ్ఛిన్నవాదాలుగా ప్రవారం చేయడం వరకు వెళ్లింది. ఇందులో ప్రతి వర్షాన్ని ఒక కుల విశేషంగా జోడించి చెప్పడం జరిగింది, కులపవిత్రతను రక్షించే ప్రయత్నం జరిగిందని, దానికి నిదర్శనం కులాంతర వివాహాల నిరోధమూ లేదా నిషేధమే అని నిరూపించడం జరిగింది. ఈ విధంగా అగ్రవర్షం - ప్రత్యేకంగా బ్రాహ్మణులు-అయ్యల్లో ఉన్న తులనే అభిప్రాయం బలపడింది.

“భారత జాతీయ చరిత్రకారులు వలసవాద చరిత్రకారుల రాతకోతలమీద, కొన్ని మూలభాతమైన సిద్ధాంతాలమీద ప్రశ్నలు లేవనెత్తారు. కాని అప్పుడుకూడా “అర్యజాతి సిద్ధాంతాన్ని” వారు గట్టిగా ప్రశ్నించలేదు. దీనికి కారణమొకటుంది; జాతీయ చరిత్రకారుల్లో చూలావరకు సమాజంలోని అగ్రవర్షాల (బ్రాహ్మణ, త్యతియ, కాయస్త) నుండే వచ్చారు. వారిని సహజంగానే అర్యజాతి సిద్ధాంతం ఆక్రమించి సమాజంలో తమమన్న బొన్నుత్యం, ఆ బొన్నుత్య భావన, ఆ అలోచనాభార భారతీలో సంస్కృత ప్రాముఖ్యం, సంస్కృతి జన్మం, వలస నిర్మణ శక్తి ప్రాముఖ్యం ఒకే మూలంతో ముడిపడి ఉంది; ఈ భావన వారికి సంతోషాన్ని కలిగించింది. శ్రీమత్వారు భారతీకి రావడంవల్ల ఈ అన్నదమ్ముల పునర్వ్యులనం (మీర్చి కలుసుకోవడం) జరిగిందని శ్రీ కేశవ చంద్రసేన అన్నారు.

“మూక విషయం; అగ్రవర్ష సంఘంచి భారతీయ వర్ష వ్యవస్తను వ్యతిరేకించినవారు కూడా అర్యజాతి సిద్ధాంతాన్ని అంగీకరించారు; అఱుతే ఆ సిద్ధాంతాన్ని తమ దృక్పథానికి అముకూలంగా మతచూన్నారు. ఇలా ఆ బ్రాహ్మణో

ద్వారమకారుల సూత్రఫారులుకూడా అల్పవర్షాల ప్రజలు భారతదేశంలో ఆదివాసులని ప్రసారం చేశారు. అగ్రవర్షాలవారు మాత్రం అర్య వంశియులు, వారు విదేశాలనుండి వచ్చి ఇక్కడ స్థిరపడ్డారు....” ఇదీ వారి భావన.¹

0.5 : భారతీయ దేశభక్తుల విభ్రాంతి

పైన ఉదహరించిన అంశాల ప్రకారంగా భారతీయ మానసంపై అర్యజాతి సిద్ధాంతం ఎంత విఘునకారిగా, ఎంత వినాళకారిగా పడిందో సుస్పష్టమవుతుంది. ఎందరో దేశభక్తులు దేశ స్వాతంత్ర్యం నిమిత్తం కృషిచేశారు. తమశమ మన ధన ప్రాణాల్ని తృణప్రాయంగా అర్పించారు. ఈ శతాబ్దం ప్రారంభంలో ఇలాంటి వారెందరో ఉన్నారు. అయినా వారందశ ఈ సిద్ధాంత ద్రిగ్వాంతిలో పడి పోయారు. లోకమాన్య బాలగంగాధర తిలక్ లాంటి మహా విద్యాంసులు కూడా అర్యలిక్కడికి వలస వచ్చారన్న వాదాన్ని మన్నించారు. అయిన అర్యల మూల నివాస స్థానం ఉత్తర ధ్రువం (దీ ఆర్టిటిక్ హోం ఇన్ దీ వేదాన్) అనే తమ గ్రంథంలో వైదికార్యాల మూలనివాస స్థానం ఉత్తర ధ్రువ ప్రాంతమని అనేక ప్రమాణోపపత్రులతో ప్రస్తాపించే ప్రయత్నం చేశారు. తిలక్ ప్రమాణాలన్నీ తర్వాతి కాలంలో తప్పని రుజువయ్యాయి. 1989వ సంవత్సరం జవహర్ లాల్ నెహ్రూ శతజయంతి ఉత్సవాలు దేశమంతటా నిర్వహించారు. అప్పుడు చూరచర్చన్నో అయిన గ్రంథం భారతాన్వేషణాన్ని (భారతీకీ టీజ్) సీరియస్ గా ప్రసారం చేశారు. అందులో అర్యల గుంపు భాతత దేశంమీద ఆక్రమణ జరిగినట్లు చూపించారు. ఈ విషయం వరకు నైపుఢు దృక్పథంలో ఆ తర్వాత ఏదైనా మార్పువచ్చిన గుర్తులేదు. కాని తిలక్ తన అభిదృక్పథంలో ఆ తర్వాత ఏదైనా మార్పువచ్చిన గుర్తులేదు. కాని తిలక్ తన అప్రాయం లేదా వాడం తప్పని స్వీకరించడం జరిగింది. శ్రీ ఉమేశ్ చంద్ర విద్యాలంకార్ ఈ విషయంలో తిలక్ అనోచనల్ని విమర్శించారు. ఇది తిలక్కు తెలిసింది. అయిన గోరఫ్ హర్ లోని గీతా ప్రేస్సు సంస్థాపకులు శ్రీ హమమాన్ ప్రసాద్ అయిన గోరఫ్ హర్ లోని గీతా ప్రేస్సు సంస్థాపకులు శ్రీ హమమాన్ ప్రసాద్ పోద్దార్ టో ఈ విషయం మీద తామోక పెద్ద వ్యాసం ప్రాస్తామని అన్నారు. కాని వారి వ్యాసం లోకం వెలుగు చూడకముందే వారు కీర్తి శేషులయ్యారు.

0.6 : ఈ సిద్ధాంతాన్ని ఇప్పుడు వ్యతిరేకించే ఆంగ్నేయులు

1947లో ఇంగ్లీషువారు భారత్ను వదలిపెట్టి వెళ్లారు. వారికి భారతీయ విద్య అధ్యయనాల మీద ఉత్సాహం సన్నగిలింది. అయినా కొంతమంది ఇంగ్లీషు వారి విషయంలో ఇంకా ప్రేలు పెడుతూనే ఉన్నారు. వారిలో డా॥ ఎఫ్.ఆర్ అలచిక్ ముఖ్యులు. అయిన కొన్ని సం॥ల క్రితం దక్షిణ అసియా అధ్యయన కేంద్రాన్ని స్థాపించారు. ఈ వార్షిక పత్రికను నెతుకొల్పి దాని ద్వారా ఈ విషయంలో తనకున్న అస్త్రిని కనబరిచారు. 1989 సం॥లో వెల్ఫోరించిన నవ సంపుటిలో జి. ఎర్డోసి (Erdosy) తన వ్యాసంలో ఈ క్రింది అంశాల్ని స్థిరీకరిస్తూ ప్రాశారు.³

1. బుగ్గేదార్యలు అక్రమజారులు కారు.
2. భారత ప్రాచీన చారిత్రక యుగంలో కులగత వైరుధ్యాలున్నా. కులాల మధ్య అదాన ప్రదానాలున్నాయి. (ఇచ్చి పుచ్చుకునే వ్యవహారముంది) అదే సామాజిక వ్యవస్థా నిర్మాణానికి దోహదం చేసింది.
3. అర్థపద ప్రయోగం బుగ్గేద రచయితలు సభ్యతాసూచకమైన సంజ్ఞగా ప్రయోగించారు గాని జూతి - కుల వాచకంగా కాదు. అర్థ పద ప్రయోగం వ్యవహాన పద జాలంలో దురుపయోగానికి గురయ్యాంది.
4. ఈ విధంగా ఎర్డోసి “అర్థ” పదం జూతి సూచికం కాదనీ, అర్థాలేనాడూ భారత్పైన అక్రమజ జరువలేదనీ నిర్ధారించారు. వినూత్వ అధ్యయనా నేపణంల వెలుగులో ఈ ఆలోచనలకు గట్టిబలం వచ్చింది.

0.7 : తప్పుడు సిద్ధాంతానికి నవీన శాస్త్రాల అనుసంధానం

పురాతత్వ శాస్త్రం; నృతత్వ (మానవ) శాస్త్రం, సాహిత్యం, భాషావిజ్ఞానం తదితరాంశాలతో అధునాతనానేపణలు విద్యాంసుల పూర్వాభిప్రాయాలను తారు మారు చేశాయి. ఎందరో భారతీయ విద్యాంసులు శ్రీ ఎర్డోసి అభిప్రాయాలతో పూర్తిగా ఏకీభవించారు.

భారత పురాతత్వశాస్త్ర శాఖ మాజీ సంచాలకులు శ్రీ బి.కె. ధాపర్ అభిప్రాయం ఇలా ఉంది⁴ పురాతత్వశాస్త్ర అధారాల ప్రకారంగా అధ్యాత్మ

జయటనుండి వచ్చారనదానికి వీలైదు. శ్రీ స్వరాణ్ ప్రకాం గుప్త ఈ విషయంలో లోతుగా అధ్యయనం చేశారు. ఆర్య వంశం, భారత్ పై ఆర్యుల అక్రమణ అనే వాదాలకు శాత్ర్యియ ఆధారమేం లేదు. ఈ వాదం లేదా సిద్ధాంతం హర్వై నిఖిలాభిప్రాయంతోనూ, నిహిత స్వార్థంతోనూ, మనస్యులో పెట్టుకొన్న వేరే ఉద్దేశ్యంతోనూ అతి బుద్ధిమంతులు కొండరు ప్రవారం చేశారని శ్రీ భాషర్, శ్రీ గుప్తాలాంటి మేఘావులంటున్నారు. ప్రారంభంలో మానవ శాత్రు, భాషాశాస్త్రాల్ని ఇలాంటి వాటిని ఉపయోగించుకొన్నారు. కాని ఈ శాస్త్రాలు, ఇతర శాస్త్రాల ఆధారాలతో నిరూపితాంశాలన్నీ తప్పని తేలిస్తే. శ్రీ ఎన్.ఆర్. వర్ణ పాండే ఆర్యన్ ఇన్వైజన్ ఏ మిథ్ అనే తమ గ్రంథంలో ఈ ఆధారాలన్నీ టీని సమగ్రంగా విశేషించారు. ఆయన అభిప్రాయం భాషర్ - గుప్తాల అభిప్రాయం ఒకే విధంగా ఉండడం పరిశీలనార్థం.

“క్రీస్తుకు హర్వైం ఓ వేయ సం॥లో జాతుల సంచారం” అనే విషయంపై దాదాపు 13 సం॥ల క్రితం యునెసోగ్రై ఒక సంగోప్తి కార్యక్రమం ఏర్పాటు చేసింది. దీనికి ప్రధాన విషయం ఆర్యుల అగమనానికి సంబంధించింది. ఈ సంగోప్తి రష్యాలోని తజకిస్తాన్ గణతంత్ర రాజధాని దుశాంబేలో జరిగింది, ఇందులో భారత్, పాకిస్తాన్, ఇరాన్, జర్మనీ, తదీతర దేశాల తొంభై మంది మేఘావులు పాల్గొన్నారు. భారత ప్రభుత్వం డా॥ బి.బి.లార్ నాయకత్వంలో వీడుగురు సదస్యుల ఒక ప్రతినిధి బృందాన్ని పంపించింది. అక్కడి సమావేశంలో ఆర్యులు వెలువలినుండి వచ్చారనే సిద్ధాంతాన్ని ఖండించారు. అప్పటి వార్తాపత్రికల్లో వారి ఖండనకు సంబంధించిన వార్త ఇలా ప్రమాదితమయింది.⁶

“చరిత్రకారుల, పురాతత్త్వవేత్తల, భాషాశాత్రవేత్తలతో కూడి ఉన్న భారతీయ ప్రతినిధి బృందం అభిప్రాయం ప్రకారంగా ఆర్యులు భారతదేశానికి వచ్చారనేందుకు సునిఖిత ప్రమాణమంచూ లీదీలేదు. డా॥ ఎన్.ఆర్. బెనజ్జి జాతీయ సంగ్సాలయ సంచాలకులు; వారు చెఱుతున్న దాన్ని బట్టి భారతీయ విద్యారంసులు తమతమ పత్రాల్లో ఈ అభిమతాన్ని జాపాంగా ప్రకటించారు. భారతదేశంలోని భిన్న భిన్న ప్రాంతాల్లో ఆర్యుల తత్త్వజ్ఞాన సంకేతాలుగా చెప్పబడే పురాతత్త్వ

సామాగ్రి ఎంతో లభించింది. అ సామాగ్రికి ఆప్సనిస్టాన్ ఇరాన్, మధ్య అసియా తడితర ప్రాంతాల్లో దొరికిన సామాగ్రికి ఎంతమాత్రం సంబంధం లేదు.

0-8 : ఆర్యల మూల నివాసం - అనిశ్చతం

రాను రాను యూరోపు మేఘావులు ఆర్యల మూలనివాసాన్ని గూర్చి ప్రస్తావిస్తూ వాయ ఒకే గుంపుగా ఒకే చోట ఉండాలనడం ప్రారంభించారు, ఈ ప్రదేశం నిది అని నిర్ధారించడంలో మేఘావి వర్గంలో అభిప్రాయ భేదాలేర్పడ్డాయి. ప్రతి మేఘావి స్థిరమంలో జర్మనీ నుండి తూర్పులో రష్యా వరకు, దక్షిణంలో పట్టసింధు వరకు ఏదో ఒక ప్రదేశాన్ని చూపించడం మొదలెట్టారు. గత 150 సంాలలో ఏ ప్రదేశం నిశ్చితంగా నిర్ధారించడం జరగలేదు.

0-9 : స్వాతంత్ర్యానంతరం కూడా అదే సిద్ధాంతమా?

ఆర్యల అగమన సిద్ధాంతాన్ని ఈ దేశ చరిత్రలో ప్రవేశపెట్టినప్పుడు భారతదేశంమీద ఇంగ్లీషువారి పెత్తనం నటుస్తున్నది; అ తర్వాత అంటే ఈ సిద్ధాంత ప్రవారానంతరం కూడా ఒక వంద సంాలు యిక్కడ పరిపాలన చేశారు. విద్యాలయాలు మాధ్యంగా, మాధ్యమిక తరగతుల నుండే భారతీయ విద్యార్థులకిలా చెవినిల్లు గట్టుకొని బోధించేవారు.

—“ఆర్యలు భారతదేశం మీద ఆక్రమించేశారు. ఇక్కడి ఆదవాసులు వారితో యుద్ధం చేశారు. దక్షిణాపథంవై పు ఆదవాసుల్ని ఆర్యలు పారద్రోలారు. ఉత్తర భారతంమీద తమ ఏకచ్ఛత్రాధిషత్యాన్ని స్థాపించుకోగలిగారు.” భారత దేశానికి 1947లో స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించినా యిప్పటికీ యిదే బోధన కొనసాగుతున్నది. ఇప్పుడీ సిద్ధాంతాన్ని ఎవరూ విశ్వసించున్న పాల్యంశాల్లో ఉన్న కారణంగా చెప్పక తప్పదు. ఈ పుస్తకాలిలా తయారు కావడానికి జాధ్యాలెవరు! ప్రపంచంలోనే ఇదివరకు ఏర్పడ్డ విశ్వసాలు మారిపోతున్న ఇవ్వాలికి ఇవే ఎందుకు చదివిస్తున్నారు, డా॥ అర్.సి, మజుందార్ “ఇది హృతిగా మన నిష్టియత” అన్నారు. ఈ నిష్టియతే పరస్పర వై మనస్యాలకు, శత్రుత్వానికి,

హింసకు అసహిష్ణుతకు దారితీస్తున్నది. అయినా చదుపులు అదే విధంగా కొనసాగుతున్నాయి.

0-10 : భారతీయిల్ని చీలేచి సిద్ధాంతం

నేచి భారతంలో కేవలం కొంతమంది విద్యాంసులతే, వినూత్వ దృక్పథమున్న చారిత్రకులకే శాత్రీయ నిర్మితమైన ఈ ఆర్యజాతి సిద్ధాంతంతో, తత్వంతో పరిచయముంది. వీరుగాక భారతీయ చరిత్రమీద అభిరుచి ఉన్న కొండరికి, పాట్యంళం శాక అన్య గ్రంథాలు అధ్యయనం చేసే మరిండరికి మాత్రమే ఈ విషయం తెలుసు. ఇక ఇతరులు పాట్యంళాల్లో ఏది చదివారో అదే సత్యంగా భావిస్తారు. వాళ్కిక చరిత్ర అంటే అదే! ఈ చదువే భారతీయ సహజంలో విభాజక మన స్తత్వాన్ని సృష్టిచింది. ఇక వార్తాపత్రికలు కూడా ఈ భావాల్నే ప్రచారం చేశాయి.⁷

భారతదేశం సహజంగా ఇక్కడ అదికాలం నుండి నివసిస్తున్న వారిదే; వారికి దానిమీద అధికారం కొండి. వారు ప్రపంచంలో అతి ప్రాచీన సభ్యతకు మూలమైన హరప్పా-మొహంజోదారోలను నిర్మించారు. భారతంలోని అత్యధిక ముస్లింలు-కైరీస్తు వులు ఈ మూలస్థానీయులే. వారు కాలగమనంలో మతాంతరీకరణకు లోనయ్యారు. అలా అయినవారు దజితులు లేదా అదివాసులే! నిరంతరం విదేశి ఆక్రమణదారుల్ని ఎదిరించి వీరే భారతును రక్షించారు. “అర్యులు భారతీయులు కారు; వారు భారతాన్ని ప్రేమించరు; వారు విచేశియులు; దేశంలోని అంతర్గత శత్రువులు; వారు ప్రప్రతి మంగా దురాక్రమణదారులు; మొదటి దురాక్రమణదారులు ఒకవేళ ముస్లింలు-కైరీస్తు వులు విదేశియులే అఱుతే. వారు ఈ దేశం వదలి వెళ్లాల్సినప్పుడే, అర్యులూ వెళ్లాలి. ఎందుకంటే వారుకూడా విదేశియులే కొబట్టి....”

1977 సెప్టెంబర్ 4వ తేదీన రాజ్యసభ సభ్యుడు శ్రీ ప్రాంక్ అంథోనీ⁸

పొర్ల మెంటులో, సంస్కృత భాషను రాజ్యంగంలోని 8వ అనుబంధం నుండి తొలి గించాలనీ, అది ఆక్రమణదారులైన విదేశి అర్యుల భాష అనీ, వారివలనే అది ఈ దేశంలోకి వచ్చిందనీ అన్నారు. ఈమన భారత ప్రభుత్వం నియమించిన అంగ్ల జ్ఞండియన్ ప్రతినిధి.

1978లో భారతదేశం తన మొట్టమొచటి ఉపగ్రహాన్ని అంతరిక్షంలోకి వదిలింది. ఆ ఉపగ్రహానికి ప్రాచీన భారతీయ ఖగోళ శాస్త్రవేత్త అయిన “అర్యభట్ట” పేదు పెట్టడం జరిగింది. ఈ విషయంలో ద్రవిడ మన్మేఖ కణగానికి చెందిన “శ్రీ లక్ష్మణ” ప్రతిస్పందించు విదేశీయుని పేదు పెట్టాడని ప్రేమిత్తమాపించారు.

0-11 : వ్రోందవ సంస్కృతి ప్రాచీనత - వైశిష్టార్థిల మీద గొడ్డలి దెబు

యూరోప్ మేఘావులు అధారరహిత, అశాస్త్రీయ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించి ప్రచార ప్రసారాలు కొనసాగించారు. వాడు భారతీయ మానసకతకు గత శతాబ్ది కాలంలో చెప్పరానంత హని కలిగించారు. నీకతా భావనకు పెద్ద ప్రమాదాన్ని తెచ్చి పెట్టారని వై ఉదాహరణలవల్ల సృష్టమవుతూనే ఉంది. ఈ కారణంగా కొలత మంది భారతీయులకు తమ ప్రాచీన గౌరవపూర్వ చారిత్రక సాంస్కృతిక వైభవాల మీద అభిరుచి దాదాపుగా లుఫ్తమయింది; బ్రిటిషు భారతంలోనే అధునాతన రాష్ట్రాల విర్మావం జరుసుతున్నదని కూడా వాడు భావించారు. 1870 వరకు ఇంగ్లీషువారు భారతదేశంలో స్థిరపడిఉన్న రాజ్యాంగాన్ని, న్యాయ పద్ధతిని, పరిపాలనను, విద్యా వ్యవస్థనూ పూర్తిగా నాశనంచేశారు. వాటిస్థానంలో తమకు మేలైన వ్యవస్థల్ని సాపించారు. ఏ హిందూపరిపాలన వ్యవస్థ రాజుల నియంత్రుత్వానికి అతీతంగాఉన్నదో, నిత్య చైతన్యశిలంగా ఉన్నదో, సమగ్రంగా ఉన్నదో అది తన స్వాయత్ర్వత నుండి స్వోయంపోషకత్వం నుండి దూరమైపోయింది; ఇక అది ఇంగ్లీషువారి పరిపాలనమీదనే అధారపడింది. ఈ విధంగా దేశసంస్కృతి ప్రభుత్వంపై అధారపడడం అనేది విదేశీ సంస్కృతి గుణంకాని మనది కాదు. అయినా దాన్ని మనరోప్రవేళపెట్టారు.

ఇలా “ప్రభునత్త” ద్వారా ప్రభుత్వవిద్యలమూలోని పొత్యాంశాలో ఇంగ్లీషువారు అర్య-సిద్ధాంతాన్ని ప్రవేళపెట్టాడు. అనత్యమూ-అధార రహితమూ అయిన ఈ అర్య సిదాంతాన్ని 11 సంగాల భారతీయ బాలబాలికల నుమకోమల మృదుమాన సంలో నింపడం ప్రారంభించారు. ఆ పరిషామాన్ని ఇవాళ మనం ప్రత్యక్షగా మాసున్నాం.

హిందూ సంస్కృతికి విశ్వ సంస్కృతిలో ఒక విశిష్ట స్తానముంది. అదే సామాజిక వ్యవస్థను రాజ్యసత్తకన్నా ప్రథమసత్తకన్నా స్వతంత్రంగానూ సమన్వితంగానూ ఉంచింది, వేల సద్గాంధి సంస్కలన రాజ్యాధికారానికి అతితంగానూ స్వతంత్రంగానూ ఉన్నాయి. రాజ్యాధికారం సామాజిక వ్యవస్థకో బోక్యం చేసుకోవడం చాలా అల్పంగా భావించడముందేది. భారతీయ సంస్కృతినుదీర్ఘ కాలంపాటు నిలవరానికి ఇదే పరమ విశిష్టకారణంగా భావించాలి. రాజ్యాధికారాన్ని ఆశ్రయించి బ్రతికిన సభ్యతల్నే అల్పశీఖలుయైనే. అధికార పరివర్తనతోపాటే అణి చచ్చిపోయినే.

అర్యజాతి సిద్ధాంతాన్ని ఈ దేశంలో కుక్కికుక్కి నింపివేసింతర్వైత భారతీయులు తమ సంస్కృతి సుదీర్ఘ కాలంపాటు జీవించవానికి కారణమైన దీక్షెదోమరిచిపోయారు. ఈ సందేహస్వద సిద్ధాంతం ప్రకారంగా ఈ కల్పితవాదం ప్రకారంగా భారతీయులందరు భారతీయ అర్థాలు, ద్రావిడులు, ఆస్త్రో-విషయమ్లగా విభజింపబడ్డారు. లేదా ద్రావిడులు, విదేశాలనుండి వచ్చారని చెప్పడా జరిగింది. ఇలా ఈ దేశంలోని ప్రజలందరూ విదేశియులే అచ్చారు. ఇక ఇప్పుడు ఒకదేశం నిర్వాణం కారణంగా ఒక్కటియ్యారు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చి నల్కై ఏళ్ళునా భారతీయ అధ్యాపక - విద్యార్థుల్లో (విద్యారంగంలో) చాలామందికి ఈ జాతి సిద్ధాంతం దేశానికింత అపకారంచేసిందో తెలియని స్థితిషంది. ఈ గ్రంథ రచన సందర్భంలో ఇలాంటి యువకులకు సత్యాంశాలు చెపాల్చిన అవశ్యకతమీదనే ఈ రచయిత దృష్టి నిల్చికన్నది. ఈ విషయంమీద ప్రమాణాలన్నీ అందించి, విభ్రాంతి మామాజాలంలో నిల్చికన్నది. ఈ విషయంమీద ప్రమాణాలన్నీ విశ్లభంగా తీర్చిదిద్దే ప్రయత్నమే ఇరుక్కానిపోయన భారతీయ మానసాన్ని విశ్లభంగా తీర్చిదిద్దే! ఈ గ్రంథాన్ని అధ్యయనం చేసే మీరే! ఇందులో జరిగింది. దీనికి ప్రమాణం మీరే!

పొదసూచితలు

1. రోమిలాథాపర్ (1989) “వివ్ అవ్ అట్ ఆర్ఫ్న్స్”? నెమినాట్ 364
గిసెంటర్ 1989, ఛిల్.

- శాయిషీ పావన
 2. సంపాదకులు : గోధీనాడ్ కవిరాచ్ తదితరులు (1972), భాయిషీ పావన
 స్వరణ, గోరథ్ హర్.
3. జి. ఎద్దోసి (1989) ఎథ్రుసిటీ ఇన్ బుగ్గేదా అండ్ ఇట్స్ బేరింగ్ ఆన్ రి
 క్విప్పున్ అఫ్ ఇండ్ యూరోపియన్ ఆరిజిన్స్": సౌత్ ఈస్ట్ అసియన్
 ప్స్టడీస్, Vol, V P. 35.
4. టి.కె.థాపర్ (1972) వివేకానంద కేంద్ర పత్రికలలో ఆచ్చయిన వ్యాసం.
 "ఇండియన్ కంట్రెబ్యూషన్ టు దీ వరల్డ్ థాట్", కన్యాకుమారి, వరాడ్
 సాండే ఎన్.ఆర్. (1989) అర్యన్ ఇన్వేషన్ ఎ మిథ్, నాగపూర్.
5. వరాడ్ సాండే, హర్వోల్మేథితం.
6. హిందూస్థాన్ ప్రైమ్స్, 31-10-1977.
7. ముస్లిం ఇండియా, 27-3-1985.
8. ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్, 5-9-1977.
9. స్వామి విద్యనంద సరస్వతి [1986] "అర్యంకా అద్ దేశ్",
 ధీనావగర్, పంజాబ్, పుట : 8,

ఆర్య లెవరు ?

ఆర్యజాతి సిద్ధాంత చరిత్ర

1-1: ప్రాచీన విశ్వసాహిత్యంలో ఈ సిద్ధాంతం జూన్యం

ఇదీ విశాల విశ్వం; ఈ విశ్వంలో ప్రాచీన సాంస్కృతిక దేశాల్లో పశ్చిమంలో గ్రీకు, రోషుల నుండి తూర్పులో చీనాలేదా మంగోలియాలక్కి వరకు గత మూడు వేల సంఅల హూర్ఫ్యం నుండే పరస్పర అదాన-ప్రవదానాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. 1922లో హరప్పా-మొహంబోదార్లో తదితర ప్రాంతాల్లో త్రవ్యకాలు జరిగాయి. అక్కడ లభించిన వస్తు పరికర సామాగ్రి తదితర అవశేషాలే ఇందుకు ప్రమాణంగా ఉన్నాయి. ఉమన్, బహురాష్ట్రం, సాయిల్కా, మెసపట్టిమియా, మధ్య ఆసిమా, ఇరాన్లు, భారతతో కలిసి ఉన్నాయి. భారతదేశంలో మూడు వేల సంఅల ప్రాచీన కాలానికి చెందిన చీనా రోషులు నాటాలు, లెక్కలేనన్ని మట్టి పాత్రలు త్రవ్యకాల్లో లభించాయి.

క్రీస్తువు హూర్ఫ్యం 4వ శతాబ్దిలో ఆలెగ్జాండర్ భారత్ పై దండయాత్రచేశాడు. అతను గ్రీసులోని మధ్యానియా పరిపాలకుడు మాత్రమే. ఆలెగ్జాండర్ తో పాటు ఎందరో రచయితలు, విద్యాంసులు, చరిత్రకారులిక్కడికి వచ్చాడు. గ్రీసు, రోషుల రచయితలు క్రి.హూ. 4వ శతాబ్ది నుండి 2వ శతాబ్దం వరకు భారత్ తదితర దేశాల గురించి సువిస్తారంగా వ్రాశారు. వీటిని “గ్రీకు సంప్రదాయ గణకము”లని (గ్రీకు క్లాసికల్ అక్కవంట్) పిలుస్తారు.

భాతతీయ పురాణక్రతులుకూడా భారతకు సౌల్య పై పులు ఉన్న దేశాల్ని ఖిచారు. చీనా దేశానికి చెందిన హాయ్నెత్సుంగ్ (5వ

పదునైదవ శతాబ్దిలో యూరోపిలో సాంస్కృతిక పునర్వగరణ జరిగింది. యూరోపియనులెందరో నుదూర ప్రాంతాలకు బయలుదేరారు. వారు అమెరికా వరకు వెళ్లారు. వారెక్కడికి వెళ్లిన అక్కడున్న స్థానికులకున్న పదార్థ విజ్ఞానంలోనూ, సాంతేతిక విజ్ఞానంలోను ఉన్నతులుగానే ఉన్నారు. వారిలోని చొరవ నూతన మహాస్థానిలు బటం కారణంగా వాయ సహజిగానే అక్కడి స్థానికుల్ని ఓడించారు ఓడించడమేకాదు అమానుషంగా సంహరించారు కూడా. అంతేరాదు ఎందరినో భానిసలుగా చేసుకున్నారు. ఈ గెలుప కారణంగా వారి మనసుల్లో తమ శ్యోతవ్రం, కైరోసవ భావం తదితరకాపిషమ్మల్లో కాల్పనిక ఔన్నత్యం ఒకటి జాగ్రతమయింది.

మానవ వికాసానికి సర్వోత్తమ మార్గం కైల్పిస్తవమే అని వారు దృఢంగా భావించారు. ప్రపంచమంతా ఈ మతం ద్వారానే నాగరికమవుతుందనీ, మౌడ్యూల్స్ మవుతుందనీ ప్రపారం చేశారు, ప్రపంచాన్నంతా కైల్పిస్తవ మయం చేయడమనేది తమ పవిత్ర కర్తృవ్యాంగా భావించారు. ఈ ప్రయత్నంలో స్వీకరించే సాధనాలు మంచివైనా-చెడ్డవైనాసనలే. మరో విషయం వారికి ఈ శ్వరుడు అన్ని జాతులు మీద శాసనం చేయవలసిందనే ఉద్దేశ్యంతోనే తెల్ల రంగు పెట్టాడు.

ఈ అనోచన వల్ల వారు ఉన్నతులుని భావించసాగారు. ఇందువల్ల నే ఆ తర్వాతిరాలంలో “జాతి-సిద్ధాంతం” అవిర్ఫువించింది.

1-3 : యూరోపియనుల కల్పిత జాతి సిద్ధాంతం

యూరోపియనులు నిర్వించిన జాతి సిద్ధాంతం హారికంగా ఇలా ఉంది¹. జీవరాత్రు నిర్మాణ వై శిష్టాయిల ఆధారంగా సమగ్ర మానవజాతిని సునిఖిత-సుపరిభావిత జాతులుగా విభజించే అవకాశముంది. ప్రతి జాతిలోని వ్యక్తుల శారీరక-మానసిక-బౌద్ధిక గుణాల స్థాయి ఇతర జాతులకన్నా భిన్నంగా ఉంటుంది. ఏచిని బట్టే ఇతర జాతుల వంశపారంపర్య నిర్మాణక్రమం వ్యవస్థితంగా ఉంది. ఏ వ్యక్తి భౌతిక మానసిక వైష్ణవిక మూలాలును నిర్మారించేపుడైనా వంశపారంపర్య అనుక్రమాన్ని అనుసరించాలి. ఈ జాతి వర్గికరణంలో యూరోపియన్ శ్వేత వర్ణి యులందరు సరోవర్మన్నత సోపానం పైన, అప్రికాలోని నల్ల వాళ్ళందరూ నిచ్చెనలోనికిర్కింది మైట్రుమీద నిలిచారు. ఇక జిగిలిన వాళ్ళందరూ మధ్యలో దిఇరుక్కుపోయారు.

ఇలా జాతిగత వర్గికరణం జిగింది. అందువల్ల యూరోపియన్ శ్వేత వర్ణి యులు తమ శ్రేష్ఠత్వానికి వైష్ణవిక ప్రామాణికత పేరిట కాల్పనిక ప్రమాణ పత్రాన్ని ప్రధానం చేసుకొన్నారు.

1-4 : జాతి సిద్ధాంతం ఒక కుట్రు-సీపెన్ ఉపాచారం

పాశ్చాత్య మేధావులు తాము అర్యజాతివారమని నీరూపించ దలచుకొన్నారు. 19వ శతాబ్దిలో ఈ జాతికున్న విశిష్టాంశాలుగా అని శ్వేత-రక్తవర్ణం, పొదవుయన కేళాలు, పొడుగు ముక్కు, శారీరక ఉలం, వీరత్వం, బెఱ్డి వరిష్టత్వం ఇవి ఆధారాలుగా చెప్పుకొన్నారు.

ఆంగ్లీష రచయిత్రి శ్రీమతి నానీ స్టేఫన్ తాను ఇటీవలే ప్రచురించిన “ది జాతి సిద్ధాంత షద్యంత్రాన్ని సంస్కరం చేయడం జిగిందన్నారు. ఈ పుస్తకాన్ని జాతి సిద్ధాంత షద్యంత్రాన్ని సంస్కరం చేయడం జిగిందన్నారు. ఈ పుస్తకాన్ని పీ.ఎ.ఆర్.సి. బొంబాయికి చెందిన డా॥ ఎస్.కె. మహజన్ సమీక్షించారు. “పదు

నైదవ శతాబ్దింలోనే యూరోపియనుల చేతుల్చిందికి, ప్రపంచంలో వారికి భిన్నంగా ఉన్న శారీరక నిర్మాణం గలవాళ్లు రంగు-రూపులున్నవాళ్లు వచ్చేశారు. తాము ఉన్న తులవునే భావం రారణంగా యూరోపియనులు పీరినందరిని పెంటనే దేనికి కొర గన్న గాని వారిగా చేస్తూ వాగ్యాలు. పీళ్లను బానిసలుగా చేశారు; తమ స్వాధీనంలో ఉంచుకొన్నారు. నైతికంగా చూస్తే యూరోపియలడంతా అన్యాయమే; అయితే ఉంచుకొన్నారు. వారి దృష్టిలో మాత్రం వారికి పరమ ప్రయోజనకారి. ఇతరుల్ని బానిసలుగా వారి దృష్టిలో మాత్రం వారికి పరమ ప్రయోజనకారి. ఇతరుల్ని బానిసలుగా చేసుకోవడం, అక్కడ తమ వలసప్రాంతం ప్రతిష్టించుకోడం అనే అవిసీతికార్యమే తర్వాతప్రాంతం సముచితమైందిగా నిరూపించి నిఖపాలనే వారు నిశ్చయించుకొన్నారు. అనాగరికుల జాతుల్ని సభ్యజ్ఞతులుగా మార్చే బరువును వారు నెత్తికెత్తుకొన్నారు. ఈ దృక్కుథంతో కూడిన ఆలోచన నుండే దాదాపుగా 1800ప్రాంతంలో ఆర్యజ్ఞతి సిద్ధాంతం నిర్మితమయింది.” ఈ విషయాన్నే నానీ తమ గ్రంథంలో “జాతివిజ్ఞానం” అంటున్నది.

ఈ జాతివాద విజ్ఞానవేత్తలకున్న ప్రాథమిక ఉద్దేశ్యమిది. తమ కాలానికి సిద్ధాంతం సరైందే అనే అధారాలు చూపించారి. వారు ఈ కార్యాన్ని ఎంతో అభినివేశించాలని అనే అధారాలు చూపించారు. ఈ సిద్ధాంత ప్రామాణికరణానికి హానుకొన్న అందరికీ తత్క్వపరంగానూ, వాస్తవికత నిరూపణ విషయంలోనూ సహజంగానే ఎన్నో కషాలు ఎదుర్కొవాలి వచ్చింది. శ్వేత ప్రజాతుల శారీరక, మానసిక, ఎన్నో కషాలు సహజంగానే సమన్వుత స్థితిలో ఉంటాయనీ, అవి మానవ జాతి వికాసానికి అత్యంతావశ్యకాలనీ, అశ్వేతజాతుల్లో ఇవి కనిపించవని నిరూపించడమే వారి ప్రధాన ఉద్దేశ్యం. ఈ విధంగా ప్రపంచమీద తమ ముద్రవేయాలని తమ దుష్టర్వులకు “శ్వేత మానవ భారం” అనే పేరిట దానిని హేతుబద్ధం చేయాలనే, వారీ సిద్ధాంతాన్ని ప్రపంచం మైకి వదలిపెట్టారు. ఎంతో శ్రమతో సంస్థానం చేసిన ఈ జాతివాద విజ్ఞానవేత్తల ప్రయత్నహర్వక సిద్ధాంతానికి ఇవాళ ఎటువంటి గొప్పతనము లేదు. నేటి “అణవిక-అనువంశిక జీవ విజ్ఞానం” (మాలి క్యూలర్ బయాలజీ అఫ్ జీఎస్) నూతన అన్వేషణలు- పరిశోధనలు మరొకటి సిద్ధం చేసి నిరూపిస్తుంది.”

1-5 : క్రైస్తవ సాఫల్యల విషయంలో విభాగితి

అయితే యూరోపియలడరు ఇదే విధంగా ఆలోచించేవారు కాదు.

అందులో కొంతమంది ఉదారవాచులున్నారు. అఫ్రికా, అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా తదితర దేశాల్లో తమ శైవ వర్ణియులు చేసిన అత్యావారాలకు వారు తలలు వంచు కొన్నారు. వారి మనస్సుల్లో కై ప్రస్తవ బొన్నత్వం విషయంలో సహజంగానే సందేహాలు పొడసూపాయి. వారికి రాసురాసు కై ప్రస్తవంలో ఏదో కొరత ఉండనీ, దీని మాధ్యంగా ముక్కి లభించిందని అనిసించసాగింది. యూరోపీయ మేఘావులెంద రికో పోస్ట ఎకచ్చత్రాధిషత్యానికి వ్యతితేకంగా అనోచనలు పుట్టుకొని వచ్చినే. 1789 సంప్రదా ప్రాస్సు విష్ణువానికి ఇదీకూడా ఒక కారణమైంది. ఈ సమయంలో యూరోపీయు విద్యాంసులు సంస్కృతాధ్యయనం ప్రారంభించారు.

1-6 : భారతీయ దర్శనాలు—వారికి ఆదర్శాలు

కై ప్రస్తవ మ్యానత్వంలో పరిప్రమించే ఈ విద్యాంస వర్గం ఒక సమన్విత ఆదర్శాన్ని ఎప్పుడూ అస్వేషిస్తానే ఉన్నది. మూడు శతాబ్దాలకు పూర్వం ఇందులోని ఎందరో ప్రపంచంలోని విభిన్న ప్రదేశాలకు తరలిపేణ్ణారు. వారికి ప్రపంచంలోని వివిధ సమాజాలతో సంబంధం ఏర్పడింది. భౌతిక నిర్మాణం, ధార్మిక విశ్వసాలు, సామాజిక అచార వ్యవహారాలు ఏటన్నిటికి సంబంధించిన అనేక విశ్ిష్టతల్లోని విభిన్నంశాలతో వారికి పరిచయం కలిగింది. ‘విశ్వ-మానవత’ వంటి అనోచనలు వారి ముస్తిష్టాక్లో దేవత జర్జరు మొదలైంది. ఇందులోని కొంతమంది విద్యాంసులు సంస్కృత సాహిత్య వాజ్గయాల్ని అధ్యయనం చేశారు. వారి కణ్ణ విచ్చి కొన్నాయి. భారతీయ మేఘావులు-దార్శనికుల కార్యక్రేతం సంపూర్ణ మానవ సమాజం : వారు సమగ్ర మానవత్వం ఒక్కటిగానే దర్శించారు. దీనిని ముక్కలుగా వారెప్పుడు చూడలేదు. ఈ సాహిత్యం ద్వారా వారికి సత్తాం సుభోధకమైంది. భారతీయదార్శనిక మేఘావులు మానవత విషయంలోనే కాదు, సమస్త జీవజగత్తో ఏకాత్మ తత్త్వాన్ని దర్శించారు.

సర్ విలియం ఐసోన్స్ భారతదేశానికి ముఖ్య న్యాయాదికారిగా 1783లో కలకత్తాకు వచ్చారు. ఆయన అమరవాణి సంస్కృతం గురించి విన్నారు. సహజంగానే నేర్చుకోవాలనే కోరిక కలిగింది. ఎంతో పరిశ్రమించి ఆయన సంస్కృతం నేర్చుకొన్నారు. సంస్కృత గ్రంథాధ్యయనం ప్రారంభించారు. సంస్కృత సాహిత్య ధ్యయనంతో ఆయన ఎంతో ఎదిగినట్లుగా భావించారు. 1784వ సంప్రదా ఆయన

భారత తదితర ఆసిమూ చరిత్ర-సాహిత్య-కళా-విజ్ఞానాధ్యయన దృష్టితో “రాయలీ ఏసియాటిక్ సొసైటీ”ని స్థాపించారు. అయిన సంస్కృతాన్ని అధ్యయనం చేసిన మొదటి యూరోపీయ విద్యాంసుడు. యూరోపీయుల నిమిత్తం అయసే సంస్కృత భాండగారం ద్వారాలు తెరిచారు. 1789లో శ్రీ జోన్స్ కాళిదాసు శకుంతలం ఆంగ్లాష్ వాన్ని ప్రచురించారు. 1794లో మనుస్కృతిని అంగ్లంలోకి అనువదించారు.

సంస్కృత భాష రచన సంవిధానం వాజ్ఞయ హోష్ట్రల్యం చూచి శ్రీ జోన్స్ ఆశ్చర్యచక్కితులయ్యారు. అయిన 1788లోనే ఇలా ప్రాశారు. “అది ఎంత ప్రాచీన మైనదైనా సంస్కృత భాష తన రచన సంవిధానంలో మాత్రం అద్వీతీయమైంది. ఈ భాష గ్రీకు భాషకన్నా ఎంతో సుదృఢంగా ఉంది; లాటిన్ కన్నా ఎక్కువగా వ్యాపించింది; ఈ రెండు యూరోపీయ భాషలకన్నా ఇది సుసంస్కృత మయింది.”¹⁷

1-7 : సంస్కృత వాజ్ఞయం-యూరోపీయ జీవనంలో శాంతి

యూరోపులోని ఎంతోమంది విద్యాంసులు సంస్కృత భాషా విషయంలో ఆకర్షితులయ్యారు. ఆ వాజ్ఞయంలో నిక్షేపమై ఉన్న జ్ఞాన భాండగారం వల్లకూడ ఉగా ప్రభావితులయ్యారు.

హెస్ట్రీ థామస్ కోల్బ్రియాక్ (1765-1857) జోన్స్కు సహాయకుడు. అయిన 1805లో వేదాలమీద ఒక సిద్ధాంత వ్యాసం ప్రాశారు. 1808లో జర్జున్ దార్సనికుడు ప్రైడరిక్ లైసేర్ (1772-1829) ప్రాసిన “లాంగేష్ట్ అండ్ విజ్ఞానమ్ అఫ్ భారత్ అనే గ్రంథంలో (భారతదేశ భాషలు-విజ్ఞానం) సంస్కృత భాషను, ఆ భాషలోని సాహిత్యాన్ని అనేక పర్యాయాలు ప్రశంసించారు.

1819 అగష్టలో విల్ హెల్మ్ వోన్ లైసేర్ (1765-1845) జర్జున్లోని బాన్ విశ్వవిద్యాలయంలో సంస్కృత అచార్యులయ్యారు. ప్రైడరిక్ ఆతని సోదరుడు. అన్నకమ్ములిడ్డరు సంస్కృతంలో విద్యాంసులే కాక, ఆ భాషను నిశంతరం ప్రశంసించేవారు. ఆ తర్వాత కార్ల్ విల్ హెల్మ్వాన్ హంబోల్డ్

(1767–1875) కుట్టా చారిత్ కలొడు. 1827లో⁴ హంగేర్లు తన మృతువిలై ప్రాంతాలు. “భగవద్గీత అతి ఉపాత్క గ్రంథం: ఈ సుఖాత్కర గ్రంథాన్ని శార్పి ప్రపంచం శిఱుసుకోవాల్సి ఉంది.”

సుప్రసిద్ధ జర్జున్ సార్కువింగ్సుకు అర్థక్ర కోపెన్ జోకర (1778–1869), 1801లో⁴ ప్రాంత మేధావి అన్కేటిక్ డూషెరన్ (Anquostil Duperron) చేసిన ఉపనిషత్తుల లాటిన్ అనువాదాన్ని చదివాడు. “ఉపనిషత్తులు స్వాచా సిద్ధంగానే సర్వోన్నత భాతిక చైతన్య కల్పనలు-ప్రపంచంలోనే ఇవి సర్వోన్నత నంద ప్రకర్ష స్థితికి తీసుకొని వెళ్ళే [ఇంచ్చోనంద స్థితికి తీసుకొని వెళ్ళే] గ్రంథాలు. ఆ గ్రంథాలు నాకు జీవితమంతా నంతోషాన్ని అందించాయి. ఇవి మృత్యుపురో కూడా అనందాన్నిస్తాయి. ఇది నా విశ్వాసం. ఈ అనువాదం ఈ శతాబ్దికి నేనందం చిన సర్వోత్తమమైన తానుక.”

ఇంతేగాక అయిన భవిష్యత్తు గూర్చి కూడా చెప్పాడు. సమీప భవిష్యత్తురో యూరోపు మేధావుల మనస్సులలో వీటిపై ప్రగాఢ విశ్వాసం నాటుకొంటుంది. ప్రేమలాంటి భావం ప్రాదుర్భవిస్తుంది అన్నారాయన. ఉపనిషత్తుల ఈ లాటిన్ అనువాద గ్రంథం ఎప్పుడూ అయిన బల్లాపై ఉండేది. అయిన ప్రతిరోజు విద్ర పోవశానికి ముందు వీటిని చదివి ధ్యానంలోకి వెళ్ళిపోయేవారు.

ఇలాంటి గ్రంథాలు ప్రాము-జర్జున్ మేధావులెందరినో సంస్కృతం వైపు అక్షర్మించాయి. భారతీయ దర్శనాల వల్ల, సంస్కృతివల్ల వారెంతో ప్రభావితులయ్యారు.

చాలా కాలం గడిచింతర్యాత 1923లో జర్జున్ అవార్యులు వింటర్ నిట్జ్ ఇలా అన్నారు. “పాశ్చాత్య దేశాల వారికి భారతీయ సాహిత్యంలో ప్రప్రతమంగా పరిచయం కలిగినప్పుడు, ప్రతివ్యక్తిగ్రహించి లేదా గ్రంథాన్ని పూతన కాలానికి మానవతను, మానవ సభ్యతను పరిపోషిస్తున్నదనే దృష్టితో భారతవైపు చూడడం ప్రారంభించారు.”

భారతీయ దర్శనమే మానవ జీవనంలోని సముద్రత అశయాల అభివృక్తికరణాన్ని, చేసుందరీన్ని, భావి మానవతకు ఈ దర్శనమే సాఫల్యన్నీను

అనందాన్ని అందించే దశలో పయనింపజీముండని యూరోపులోని మేధాఫులెండరో
సంహతంగా విశ్వసిందారు.

1-8 : సంస్కృతం వల్ల జర్మన్ జన్మించింది.

యూరోపులోని ఇతర దేశాలకన్నా ప్రాను జర్మనీ మేధాపులూ, ఆరో
చనాటిలు భారత్వైషు ఎక్కువ సంఖ్యలో ఆక్రితులయ్యారు. ఈ రెండించిలో
జర్మన్ మరీ ఆక్రితమయ్యాంది. ఈ దేశం విభజితమై ఉంది: తనకుతాను ఒకే
దేశంగా అవిర్భవించాలని ప్రయత్నిస్తున్నది. ప్రాను ఆప్చటికే వ్యవస్థితమై
ఉంది; సుసంపన్నంగా ఉంది. జర్మనీ భారతీయు దర్జనాల్ని తన అదర్చంగా
స్వీకరించింది. భారతీయ దర్జనానికి సంస్కృతికి ప్రత్యక్ష శిఖ్యలు జర్మనులని
జర్మన్ దార్శనికుడు హెగెల్ (1770-1831) అంటుండేవారు. జర్మన్ జాతీయ
వాదానికి హెగెల్ను తండ్రిగా భావిస్తారు. జర్మనీ ప్రజలు భారతీకు పెళ్ళాలని,
భారతీయ సంస్కృతిని అఫ్యోయనం చేసి వారు జర్మనీ వికాసానికి తోడ్వాలని
వారు భావించేవారు. 1871లో మొదటసారి సంయుక్త జర్మనీ లేదా ప్రష్టా
ప్రాదుర్భావం యూరోపు చిత్రపటంమై జరిగింది. కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయ మాజీ
వైష్ణవులర్, ఆంగ్ల వేధావి అయిన శ్రీ హెస్ట్రీమెన్ ఈ సంయుక్త జర్మనీ
గురించి ప్రస్తావిస్తూ “సంస్కృతి అధారంగా ఒక దేశం జన్మించింది” అన్నారు.
అనేక ఉదాహరణలిస్తూ జర్మన్ ప్రజలు స్వయంగా భారతీకో, భారతీయ దార్శనిక
సంస్కృతులతో తమను తాము కలిపి చెప్పుకొని ఒక అనుభూతికి లోనై గర్వ
స్తండేవారు అన్నారు.

1-9 : కొక్కెం కొరకు యూరోపు కొక్కురకో...కో

నేటి యూరోపు దేశాలు దేశియత లేదా రాష్ట్రాలు ఉనికి గత వేయి
సంాలలో నిర్మితమైననే. ప్రాచీనకాలంలో ఒక రఘ్యము వదలి మొత్తం
యూరోపుబీద రోమన్ సామ్రాజ్యమే అధిపత్యం చలాయిన్నాడి. నాగ్లవ శతా
బ్దిలో రోము సామ్రాజ్యం కుంచించుకు పోయింది. అప్పుడు యూరోపులోని చాలా
రాజ్యాలు వరస్ఫరం పోరాదే అటవిక జాతులుగా తయారయ్యాయి. ఈ సమయం

లోనే ఇంగ్లీషువారు రోమ్ పాలకులను, ఇంగ్లండులోనే ఉండి పరిపాలన చెయ్యా లీందిగా ప్రార్థించారు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఒకటి రెండు చిన్న రాజ్యాలు ఒకటి రెండు మామూలు దేశాలు నిర్మాణమయినై. కొన్ని శతాబ్దాల తర్వాత యూరోపియనులు ప్రపంచంలోని ఇతర దేశాలను జయించడంలో కృతకృత్యులయ్యారు. జాతీయ వాదం ఎప్పుడు గతంలోకి అడుగుపెట్టి అన్సైషన్ కొనసాగిస్తుంది. తమ పిజయ పరంపరల కారణంగా, తమ దేశ చరిత్రను ఎంతో ప్రాచీన కాలంలోకి తీసుకొని వెళ్లాలనేకోరిక వీరికి ష్టట్టింది. ఈ సమయంలోనే వీరికి భారతీయ సభ్యతా సంస్కృతులతో సంబంధం ఏర్పడింది. వారు ఈ ప్రాచీన వైభవాలకు ప్రభావితులయ్యారు. జర్మనులు, ఫ్రెంచివారు సూటిగా తాము భారతీయ సాంస్కృతిక వంశానికి చెందిన వారమే అని అంగీకరించారు. ఇంకా ఎందరో యూరోపియనులు భారతీయప్రాచీన వైభవాలతో తమను తాము కలుపుకొవాలని ఆశించారు. వారు తమను భారత్తోకలపే గొలును కొకెగ్గం కొరకు “కో” ఆంటూ అన్సైషన్ ప్రారంభించారు.

1-10 : భాష సమానతకు కొకెగ్గం దొరికింది

కొంతమంది యూరోపు విద్యాంసులకు లీ ఫిలిపో ససెట్టి (Fillippo Sassetti) ప్రాసిన వ్యాసమొకటి లభించింది. అతను గోవాలో అయిదు సంాలు (1583-88) ఉన్నాడు. అందువల్లనే యూరోపియ భాషలకు సంస్కృతానికి గట్టి సంబంధం ఉండని అన్నాడు. ఆయన ఆలోచనతకు యూరోపియన్లు బూగా ప్రభావితులయ్యారు. “సంస్కృతంలో మాతృ-పితృ శబ్దాలున్నాయి. ఆ ఉచ్చారణాసామ్యనేన్న అనుసరించిన మాదర్-పిదర్లు పారసీలో ఉన్నాయి. మాటర్-పాటర్ శబ్దాలు లాటినో ఉన్నాయి. మదర్-పాదర్ శబ్దాలు అంగానివి. పోలికలెనో ఉన్నాయి. అవి వ్యాపార సంబంధ శబ్దాలుకావు. ప్రతిరోష్ణా వ్యవహారంలో వినిపించే కుటుంబ సంబంధ శబ్దాలే. గ్రీకు, లాటిన్, సంస్కృత, పారసీలు మాటలే దేశాల మధ్య వేలమైళ్ళ దూరముంది. అయినా ఈ భాషల సామాన్య వ్యవహార శబ్దాలూ, వెటీ మూలధాతువుల మధ్య చాలా సామ్యముంది.”

ఆ తర్వాత రెండు వందల నంవత్సరాలకు యూరోపు సామ్రాజ్యవాద మేఘ వులు భారతీయ విద్యల అధ్యయనం ప్రారంభించారు. 1788లో సర్ విలియంజోన్ వులు భారతీయ విద్యల అధ్యయనం ప్రారంభించారు.

రాయల్ నీసినుటిక్ పొనైటీలో తాను చేసిన ఒక ప్రసిద్ధ ప్రసంగంలో ఈ శబ్దాల సామాన్యాలకున్న కారణాల్ని వివరిస్తూ ఇది ఆదాన-ప్రదానాలకు (ఇచ్చి పుచ్చుకొనే) సంబంధించిన దానివల్ల జరగలేదని, ఈ భాషలన్నీ ఒక సామాన్య భాష నుండి పుట్టినాయని, ఇదే ముఖ్య కారణమని అన్నారు. ఆ మూల భాష కొరకు అన్వేషణ ప్రారంభమయింది. ఈ ప్రయత్నాలవల్ల ఆ తర్వాత చారిత్రక తులనాత్మక భాషా వీషాంశుల అధ్యయన వికాసం జరిగింది.

సర్ విలియం జోన్స్ భాషలకున్న ఈ సాకృత్యాన్ని పరిశీలించారు. వీటి పారస్పరిక సంబంధం కారణంగా ఇవన్నీ ఒకే మాతృ భాష నుండి పుట్టాయని అంగీకరించారు. అయిన ఇంకా కొంత ముందుకు వెళ్లి సంస్కృతమే అన్నిటికన్న సుసంపన్నమైనది అన్నారు. అంతేగాక అదే అన్నిటికి మూల భాష అపుతుందనీ చెప్పారు.

ప్రారంభంలో సంస్కృతాన్ని ఇలా మాతృ భాషగానూ (Mother Language) మూల భాషగాను అంగీకరించారు. అఱుతే కొంతమంది మేఘావులు “జెండ్” భాషకు ఈ ప్రాణాన్నిచ్చారు. దీనివల్ల సంస్కృతం లేదా జెండ్ ఈ రెండే ప్రాచీన భాషలనేది నిర్ధారితమైంది. ఈ భాషా సముదాయాన్ని ఇదో - ఇన్సి సముదాయం”⁶ అని పిలిపూరు (Indo-Iranian).

జర్మనులకు ఈ నామకరణం నచ్చలేదు. వాచ్చు తాము భారతీయ సంస్కృతికి ప్రత్యేక ప్రతినిధిలమని గట్టిగా వాదించారు. అంతేగాక ఈ భాషాసముదాయాన్ని ఇంగ్లో-జర్మన్ భాషా సముదాయంగా పిలవాలన్నారు. ఈ పేరు ప్రఫేంచి వారికి నచ్చలేదు. ఈ కాలంలో ఇంగ్లీషు వారికిటుమైపు దృష్టి లేదు. వారు భారతదేశాన్ని తమ బానిసగా చేసుకొన్నారు. అభాంటి దేశం అందించిన దర్జనాల్ని, సంస్కృతిని జర్మన్ ప్రశంసించడం వారికి దుఃఖిదాయకంగానే ఉంది. 1830 వరకు ఇంగ్లాండులో తులనాత్మక భాషావిషాం అధ్యయనరంగంలో ఎలాంటి ప్రత్యేక ప్రగతీలేదు. అయితే ఈకాలంలోనే జర్మన్ భాషాశాస్త్రవేత్త బావ (1791-1867) “తులనాత్మక భాషావిషాం న్నాన్ని” ఒక శాస్త్రంగా వికసింపజేశారు. ఈవిషయంలో ఆయన తన మొదటి పునర్జ్ఞానాన్ని 1816లో ప్రాశారు 1818 ప్రాంతంలో సంస్కృతాధ్యయనం నిమిత్తం ఒకటి న్నర సంాలు అధియన ఇంగ్లాండులో ఉన్నారు. ఇంగ్లాండు నివాసి రోసేన్ భాష శిఖ్యదు.

ఈ రోనేన్ ద్వారా ఇంగ్లీషు వారు తమ ప్రయత్నం ప్రారంభించాడు. ఈ భాషా కుటుంబాన్ని “ఇండో-జర్మన్” అని పిలువడం కన్నా, విశాల దృష్టితో ఇండో-యూరోపియన్ అని పిలిస్తే పరిధి పెదుగుతుండని రోనేన్ మాంధ్రంగా బావ్కు సలహాలాంటి దొకటి ఇచ్చాయి. అంతేగాక సంస్కృతం జెండ్ భాషల శబ్దసామ్యం కేవలం జర్మనీ భాషకే గాక ఇతర యూరోపియన్ భాషలన్నిటిలోను కనిపిస్తున్నది. అన్నారు రోనేన్. బావ్కు రఱ సలహా నచ్చింది: హెంబనే అంగీకరించారు. మొదట సంస్కృతం లేదా ఇండో-జర్మనీ మూల భాష అనేవారు బావ్. శాని 1833లో అయిన వ్రాసిన “కంపారటీవ్ ఫైలాలజి”లో మూలభాషఇండో-యూరోపియన్ అని వ్రాశాడు. అయిన భాషా శాత్రుంలో దట్ట: వైగా జర్మన్ కూడా, అయిన బ్రిటిషువారి సలహా ప్రకారం ఏ పేరును స్వీకరించాడో అది “ఇండో-యూరోపియన్”గా ప్రసిద్ధమైంది. సంస్కృతం, “ఇండో-ఇరానియన్” ‘ఇండో-జర్మన్’ అనేఁర్లు తెరవెనక్కు వైళ్ళిపోయాయి:

1-11 : ఇంగ్లీషుల విచారం

19వ శతాబ్ద ప్రారంభం వరకు భారత విషయంలో ఇంగ్లీషువారి దృక్పథం, ఇతర యూరోపియ దేశాలకన్నా భిన్నంగా ఉన్నది. సంస్కృతాధ్యయనం, తులనాత్మక భాషా విజ్ఞానాధ్యయనం ఇంగ్లండులో చాలా ఆలస్యంగా ప్రారంభమైంది.

1816లో ప్రాస్పులో సంస్కృత పీఠ స్థాపనం జరిగింది. జర్మనీలో 1816లో జయిగగా, ఇంగ్లండులో 1832లో పీఠ స్థాపనం జరిగింది. అయితే నిజానికి ఇంగ్లీషువారే యూరోపియ దేశాలకు సంస్కృతాన్ని పరిచయం చేశారు. ఇక మిగతా యూరోపియ దేశాలు మరీ ఆలస్యంగా సంస్కృతాధ్యయనం ప్రారంభించాయి. అయినా సంస్కృత పీఠాన్ని స్థాపించడంలో అవి అగ్రస్తానంలో ఉన్నాయి. ఇంగ్లీషువారు సంస్కృత పీఠాన్ని నెలకొల్పినట్లయితే, తాము పరిపూర్వించాలిన్న హిందూ దేశాన్ని కూడా తమ దేశంతో సమానంగా చూచినట్లపుతుంది: పాలిస్తున్న హిందూ దేశాన్ని కూడా తమ దేశంతో సమానంగా చూచినట్లపుతుంది: అలా చూడ్దం వారి కిష్టంలేదు. ఈ కారణంగానే పీఠాన్ని స్థాపించడంలో ఆలస్యం చేశారు. అయితే సంస్కృత భాషా క్షేత్రంలో జర్మన్లు, ప్రెంచివారు తమకన్నా ముందడుగు వేయడం కొంతమంది ఇంగ్లీషువారి కిష్టంలేదు. ఇంగ్లీషు

ప్రజల తః మనోభావాల్ని అధికారంలోని ఇంగ్లీషువారు లేదా ప్రభుత్వం అంగీకరించాల్సి వచ్చింది.

19వ శతాబ్దం చివరివరకే ఇంగ్లీషువారు భారతదేశాన్ని ప్రుర్తిగా స్వాధీనం చేసుకొన్నాడు. వారికపుడు సంస్కృతాధ్యయనం అందుభాటులో ఉంది: ముంజేతి కంకణంగా ఉంది. ఇన్ని సాలభాఖ్యాలున్న ఇంగ్లీషువారు రావాలనే ఆధ్యయనం ఆలస్యంగా ప్రారంభించారు. ఇక ఆధ్యయనం ప్రారంభించిం తర్వాతనే మో సామ్రాజ్యవాదుల ఉద్దేశ్యాలు పరిపూర్తి నిమిత్తం ఉపయోగించు కోడానికే ప్రయత్నించారు. 1832లో కర్నూలు దొండెన్ అక్సఫర్డ్ విశ్వవిద్యా లయంలో సంస్కృత ఆధ్యయన—అధ్యాపనం ప్రారంభించాలనుకొన్నాడు. అందుకని “ది బాండెన్ చెయ్యర్”⁸ పీర స్టాపన నిమిత్తం 25 వేల హాండ్లు అందజేశారు. ఈ ధన ప్రదాన సందర్భంలో ఆయన సృష్టింగా తన అభిప్రాయాన్ని ప్రేకటించాడు. సంస్కృత సాహిత్యం ఇంగ్లీషులోకి అనువదింప బడినట్లయితే భారత్లో మిషనరీలు చురుకుగా పనిచేస్తాయనీ, మిషనరీలు ఆక్రూడి ప్రజలను తైర్చిస్తవులుగా మార్పుకానికి మార్గం సులభమవుతుందని ఆయన అన్నాడు.

ప్రపంచంలో హిందూ ధర్మా-స్థానం చాలా అఱ్పమైంది: భాషా అతరీకరణాల వల్ల హిందువులకు ఆ ధర్మం మీద ఉన్న విశ్వాసం గాలికెగిలి పోతుంది అని బాండెన్ గట్టిగా నొక్కిచెప్పారు. సంస్కృత భాష విషయంలో కూడా ఇదే ప్రవారం జరిగింది. భాష మంచిదే కాని ఆ సాహిత్యం మంచిది కాదని నిహితస్వార్థంతో. దురుద్దేశ్యంతో ఇంగ్లండులోనే కాదు యూరోపు అంతటా ప్రవారం జరిగింది. ఈ ఉద్దేశ్యాలతోనే రస్క్రిన్, గోట్ తదితరుల హిందు త్వాన్ని, హిందూ సంస్కృతాన్ని, మతాన్ని హిందువులు ఆరాధించే విగ్రహాన్ని నీచాతి నీచంగా నిందించారు.

1.12 : ఇంగ్లీషువారి సామ్రాజ్యవాద దృక్పథం

యూరోపీయ దేశాల్లో ప్రాముఖ్య, పోర్చుగల్లు, ఇంగ్లండు మొదలైనవి భారతదేశం మొత్తం మీద లేదా, అయి ప్రదేశాల మీద తమ తమ అధికారం

నిలుపుకోడానికి ప్రయత్నించాయి. అందరిపెన్న ముండు ఇంగీషువారున్నారు. వారు 19వ శతాబ్ది ప్రారంభంలోనే భారత దేశంల్నిద ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యాన్ని సాధించడంలో కృతకృత్యాలయ్యారు. అ సమయంలో ఇంగ్లండు జన సంఖ్య మూడుకోట్లు; భారత దేశం జనసంఖ్య మున్హయి కోట్లు. భారతీలో పరిపాలన దృష్టితో ఉన్న ఇంగీషువారి సంఖ్య కొన్ని వేలకు మించలేదు. వాటా చింతిస్తున్నారు; ఈ దేశంలో ఇంత జన సంఖ్య ఉంది; నుదీర్ఘ కాలం ఇంత జన సంఖ్యటీద ఈ సువిశాల భూభాగంల్ని పిడిండంత మంది ఇంగీషువారు పరిపాలన ఎలా చేయాలి? భారతీద అధికారం చలాయించాలనే దృష్టి ఇక జర్మన్లకు లేనేలేదు. వారు హ్రాతిగా భారతీయ సంస్కృతిని ప్రశంసిస్తున్నారు. అంతేకాదు వారు స్వయంగా అ సంస్కృతీ-సభ్యతలను అనుసరించాలనుకొంటున్నారు. సంస్కృత భాషను నేర్చుకోవాలనుకొంటున్నారు. భారతీయ సంస్కృతి సమగ్రమైంది; దర్శనాలు సమన్వితమైనవి; సాహిత్యం సుసంపన్నమైంది; సభ్యతా వ్యవసోరాలు మనసంస్కృతమైనవి; అయినా వాటిని ప్రశంసించాలన్నా కనీసం వినాలన్నా ఇంగీషు వారికి అఱుష్టంగానే ఉంది. అందు వల్ల నే హిందువుల్లో నూర్యనతా భావాన్ని అంటే తాము తక్కువవరం, అఱ్పలమనే భావాన్ని నాటాలనుకొన్నారు. భారతంలో అధికారం నడపడానికి వచ్చే ఇంగీషువారీలో తాము అధికులమనే భావాన్ని నిర్మాణం చేయాలనుకొన్నారు. సమ దృష్టి నశించింది; వక్రభాష్యం ప్రారంభమయింది; ఇక వారి ప్రయత్నం ఈ దీశ లోనే నడిచింది.

1-13 : ఇంగీషు వారి కై స్తవ ప్రయోగం

విదేశాలను జయించడంలో కృతకృత్యలైన యూరోపియనుల హృదయాల్లో రెండు భావాలు బాగా నిఱవొచ్చుకొన్నాయి. ఒకటి కై స్తవం; రెండోది శేషిత వ్రాధిక్యతా భావం. ఇంగీషువారు కూడా ఈ భావజాతింలోనే ఇరుకొన్నారు.

భారతదేశానికి వచ్చిన యూరోపియనులలో ప్రపథములు పోర్చుగీసువారు. వారు వచ్చిన వెంటనే హిందువులను బలవంతంగా కై స్తవయిగా మార్చే ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు. హిందువుల్లో దీనికి త్రివ్రంగా వ్యతిరేకత ఏర్పడింది. ఇది త్వాలు ప్రారంభించారు. హిందువుల్లో దీనికి త్రివ్రంగా వ్యతిరేకత ఏర్పడింది. ఇది త్వాలు ప్రారంభించారు. ఇక ఇంగీషువారు బలవంతంగా కై స్తవాన్ని ఇంగీషువారికి గుజపాతమయ్యారు. ఇక ఇంగీషువారు బలవంతంగా కై స్తవాన్ని వ్యాపించజేయాలని ప్రయత్నించలేదు. అఱుతే హిందువులందరిని ఎంత తొందరగా

ప్రేతే అంత తొందరగా కై స్తవులుగా చేమాని దృష్టికోనే వారున్నారు. దీని వెనుక వారికి మూడు ఉద్దేశ్యాలు ప్రమాణంగా ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది.

1. అన్నటివన్ను ముంచు వారు తమ మానికి పేవ చేసినట్లుపుతుంది.
2. ఏనివల్ల అనేక మార్గాల్ని-పంచార్థాల్ని-సంప్రదాయాల్ని, అసుసరిపుస్తా భారతీయులెందరో తమకు దౌర్శికి పోతారు; వారు ఇతర భారతీయులకు వ్యతిరేకంగా ఇంగ్లీషు వారి పటంలో నిలబడతారు.
3. కై స్తవం స్వీకరించిన కారణంగా వారి జీవన పద్ధతులు మారి పోతాయి; దాని వల్ల ఇంగ్లీషువారి వస్తువులకు గిరాకి పెరిగి బోతుంది. వారి వస్తువులకిక్కడ 'మాత్రేట్' నిర్మాణమవుతుంది.

చొల్లా మంది ఇంగ్లీషు వారిమీద ఈ మూడవ ఉద్దేశ్యం గట్టిగా నాటుకొంది. ఈ ఉద్దేశ్యాల కారణంగా మిషనరీల మత ప్రచారానికి ఈస్ట్సిండియా కంపెనీ హూర్చి స్వేచ్ఛనిచ్చింది. స్వేచ్ఛనివ్వడమే కాదు ఆన్ని రకాల సహాయాల నందించింది. మాక్సముల్లర్ ఆర్యాషాతి సిద్ధాంతాన్ని ప్రచారం చేయడం వెనుక ఈ ఉద్దేశ్యాలే ఉన్నాయి. ఇవన్నీ ఆయన ఉత్తరాల్లో ఉన్నవి ఉన్నట్టుగా ప్రకటింపబడ్డాయి.

1.14 : ఇంగ్లందులో హిందువుల నైతికవిలువల మీద బహిరంగ గోప్తి

ఇస్లాంలాగానే కై స్తవం కూడా మోలికంగానే “పచ్చి మత చౌందసం”లో ఇస్లాంలాగానే కై స్తవం కూడా మోలికంగానే “పచ్చి మత చౌందసం”లో కూరుకుపోయింది. ఈ మత ప్రచార-ప్రసారాలన్నీ ప్రభుత్వ నేతృత్వంలోనే జరిగాయి. 1601లో ఖ్రిటీషు వారి ఈస్ట్సిండియా కంపెనీ వెంబడి కై స్తవ జరిగాయి. ఈ మిషనరీల మతావర్యులు ఖ్రిస్తీ జిట్లు ఎన్నో భారతీలో ప్రవేశించాయి. ఈ మిషనరీల మతావర్యులు హిందూ ధర్మాన్ని, హిందూవులారాధించే దేవీ దేవతల్ని, ఉత్సవాల్ని, ధార్మిక గ్రంథాల్ని నిందించడమే తమ ఏకైక కర్తవ్యంగా స్వీకరించారు. హిందూవ్యాన్ని గ్రంథాల్ని నిందించడమే తమ ఏకైక కర్తవ్యంగా స్వీకరించారు. ఇక ఇందుకొరకే మాఫిక అవహేళన చేయడంలో అఖండప్రజ్ఞ ప్రదర్శించారు. ఇక ఇందుకొరకే మాఫిక ప్రచారంతో పాటు, స్వల్ప మూల్యానికి సాహిత్యం అందించడం, పుస్తకాలు

ప్రమరించడం ప్రారంభించారు. ఈ పనులను కొంతమంది ఆంగ్ల ప్రభుత్వాధికారులు వ్యాసాలు ప్రాసి మిషనరీలకు కొవలసినంత సహాయాన్ని అందించారు. ఇన్ని విధాల ప్రక్రియలతో-పద్ధతులతో వారు భారతీయుల మనస్సులలోని సర్వమత్తమంధా-సంప్రదాయాల సమత్వ నిష్టకు మారుగా అవశేషానికి భావాన్ని సాచే స్థయత్వం చేశారు. కై నై స్తవలమీద గౌరవభావాల్ని నింపే ప్రయత్నమూ చేశారు. ఇన్ని విధాల తతంగాలు నడుస్తున్నా ఏటి మధ్య భారతీయ ధర్మమన్నా, సంస్కృతి అన్నా, సాహిత్యమన్నా, నైతిక మూలాలన్నా ప్రభావితులైన కొంతమంది ఇంగ్లీషువారు కూడా ఉన్నారు. 1806-1808 మధ్య ఇంగ్లండులో ఒక బహిరంగ సభ జనిగింది. ఇందులో జనిగిన వాదనలన్నీ లిఖిత రూపంలో ప్రకటింపబడిన్నా.

ఇంగ్లండు ఒక ప్రజాస్వామ్యం దేశం (ప్రభువు ఉన్నాసరే); ఆక్రూడి వారికి తమ అభిప్రాయాను గుణంగా ప్రజలను మలచుకొనే పూర్తి అధికారం ఉంది. ఈ వాదోపవాదాలు కై నై స్తవ మిషనరీలకు భారతదేశంలో పనిచేసి సేవానివృత్తులైన (రిస్ట్రైన్) ఇంగ్లీషు అధికారులకు మధ్య ప్రారంభమయ్యాయి. ఈ అధికారులు చొందూ సంస్కృతిని అధ్యయనం చేసి బాగా ప్రభావితులైనారు. భారతదేశంలోని మాటీ గవర్నర్ జనరల్ వారన్ హెస్టింగ్స్ వంటి (ప్రతిభావంతులైన భారతీయ సంస్కృతి సంప్రదాయాల వల్ల ప్రభావితులైన) అధికారులెందరో ఆ సభలో ఉన్నారు. ఏరి మనస్సులలో భారతీయ జీవన పద్ధతుల మీద అపారష్టవ గౌరవం ఉంది. ఇక రెండోవైపు కై నై స్తవ మిషనరీలు: ఇవి భారతీయతలోని వికృతుల్ని-వికారాల్ని ప్రదర్శించడంలో తీరిక లేకుండా వ్యవహరిస్తున్నాయి. ఈ వాదోపవాదాల ఫలితంగా ముఖ్యాలు వ్యక్తాలు ప్రమరితమయ్యాయి. కొన్ని ప్రతాలై తే వంచ పేణీకు పైగా ఉన్నాయి. చిట్టచివాకి మిషనరీలు, ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ బోర్డ్ అఫ్ కంట్రోలుకు సంబంధించిన సభ్యులను తమ ప్రభావానికి లోపించి ఉట్టు చేసుకోగలిగారు. ఈ విధంగా మిషనరీలు దృక్పూఢాన్ని అమలించే, ప్రిటిషు వారి భారతదేశ సంబంధిత నీతి-రీతి-లివాజు నిర్మాణమైనే.

దీనికి మనో కౌరణం కూడా ఉంది. వారన్ హెస్టింగ్సుకున్న భారత మీద అభిమానానికితోడు, ఇంగ్లండులో “ఇంగ్లీషువారి బ్రాహ్మణీకరం” అనే నివాదం ఒకటి వినిషించసాగింది. ఉదారవాదులైన హెస్టింగ్స్ తదితర భారతదేశాభి

తుంగపాలయ్యరనె ముద్రవేశారు. ఓర్డరు సభ్యులకు ఫీరి ప్రవు
తీని గుర్తి వివరించారు. భారతాన్ని పరిపాలించే అంగాదికారుల మానసిక తత్త్వానిక
ఇది హానికరమని వాదించారు. ఈ కారణంగా అధికారం నెరపే అధికారుల మనుస్తులు
లలో తాము అల్పాలమనే అభిప్రాయం ఏర్పడుతుందని మొత్తుకొన్నారు. ఓర్డరులో
ఉన్న సభ్యులు ఇంగ్లీషువారి బ్రాహ్మణీకరణానికి బిద్ద వ్యతిరేకులు. జర్గుసులు,
ప్రశంచివారు భారత ప్రశంస చేయడం కూడా వారింత మాత్రం సహాంచని పరిస్థితి
మేర్పడింది.

1-15 : అంగాదికారులలో అధికులమనే భాష ప్రసారం¹⁰

భారతదేశానికి ఇంగ్లీషు పరిపాలకులు ఇంకా ఇంకా వస్తారు. వారికి భారత
చరిత్ర వీమిటో తెలియాలి. అందుకని 1806లో జేమ్స్ మిల్ (1773-1836)
చార్లెస్ గ్రాంటు నియుతులు కులమ్మారు. వీరు భారత చరిత్రను తమవారి కొరకు తమ
పద్ధతిలో నిర్మాణానికి చేస్తారన్నమాట. మిల్ ఈ చరిత్రను మూడు భాగాలుగా ప్రాశారు.
ప్రాచీన భారతంలో వరు గర్వంగా చెప్పుకొనేది ఏదీ లేదని ఆ చరిత్రలో
అయిన సృష్టింగా చెప్పారు. హిందూ ధర్మమనేది హుళకిగ్రా. సంస్కృతం ఆవ్యాక
భాష కానేకాదు. ఈ భాష బ్రాహ్మణులు నిర్మించింది. సమాజం మీద ఇతర వర్గాల
మీద తమ అధికారం నిలిపి ఉంచుకోవానికి ఈ భాష నిర్మించడం జిగిగింది.
ఇది కృత్రిమ భాష. ఇలాంటి భావజాలంతో ఈ పుస్తకాన్ని ప్రాయిడానికి మిల్కు
పంచెందు సం॥లు పటీంది.

ఈక చార్లెస్ గ్రాంటు పుస్తకం మరీ ముందుగా తయారయింది. 1813లో
జిగిన పార్లమెంటు చర్చలో చార్లెస్ పుస్తకం భారత్లోని ఇంగ్లీషు అధికారులకు
పరిచయిందిగా నిర్దారించారు. ప్రతి ఇరవై సం॥ల కొకసారి త్రిచిషు
తూర్పు ఇండియా కంపెనీవారి కోరికల పత్రాన్ని పునర్వృతీకరణం చేయడం
కూడా ప్రారంభమయింది. గ్రంథకర్త హిందూధర్మ సంస్కృతులను నీచాతి
నీచంగా నిందిస్తూ చిందర వందరగా చిత్రీకరించారు. మళ్ళీ 1833వ సం॥లో
జిగిన పార్లమెంటు సదున్నతి కంపెనీలో కోరికల్ని విమూత్సంగా ఆమోదించే
ప్రపంచ ఈ పుస్తకానికి మరోసారి గుర్తింపు లభించింది. 1806వ సం॥లో
ఇంగ్లందులో హేతేఖారీ కళాశాల స్థాపన జిగిగింది. అందులో, భవిష్యత్తులో

భారతదేశానికి వచ్చే అంగ్లాధికారులకు శిష్టం ఇవ్వడం జరుగుతున్నది. చాల్స్ లాంటి రచయితల గ్రంథాల్మి పీరికి పాత్య గ్రంథాలుగా ఉంచేవారు. తమ గ్రంథాల అధ్యయనం వల్ల భారతోని ప్రతి విషయంపై పీరికి అవహోళన దృష్టి ఏర్పాటలనే సంకలపం సిద్ధించసాగింది.

1-16 : మెకాలే ప్రణాళిక-భారతియుల్లో నూన్యతాభావ నిర్మాణం

పాదరీల కుటుంబంలో మెకాలే జన్మించారు. కాలక్రమంలో లభించిన “లార్డు” పదవికి అధికారి అయ్యరు. అయన 1834లో ఇండియా కొన్జీల్కు న్యాయ సత్యాదారుగా భారత్కు వచ్చారు. ఇక్కడ అయన విద్యామండలికి అధ్యక్షులయ్యరు. ఆ పదవిలో నాలు సంవత్సరాలున్నారు. ఆయన భారతంలోని విభిన్న ప్రాంతాల్లో పర్యాటించారు. ఆ అసుఖవంలో ఏర్పరచిన “విద్యావిధానం” ఈపాటికి అమలులో ఉంది. తన విద్యావిధానం కారణంగా కై స్తవం ఈ దేశంలో శర్వేగంగా వ్యాప్తి చెందుతుండని ఆయన విశ్వాసం. 1836 అక్టోబర్ 12 వ తేదీన ఆయన తన తండ్రికి ప్రాసిన ఒక ఉత్సరంలోని ఈ భాగాన్ని చూడండి.

“మన అంగ్ల విద్యాలమూలు ఆక్ష్యర్థాన్ని కలిగించే విధంగా ప్రాశస్త్రాన్ని పొందుతున్నాయి. హిందువుల మీద ఈ విద్య ప్రభావం పరమాద్యుతంగా ఉంది. ఇంగ్లీషు విద్యాభ్యాసం చేసిన హిందువు ఎవరైనా సరే అతను తన మతం, సంప్రదాయాల విషయంలో నిష్పత్తో ఎంత మాత్రం ఉండచేతు. పీరిలో కొంతమంది హిందువులు నామమాత్రంగా ఉండిపోతారు. మిగిలిన వారందరు కై స్తవలై పోతారు. ఒక వేళ మన విద్య ప్రణాళిక ఈ విధంగా కొనసాగితే, రాబోయే ముఖ్యయి సంవత్సరాల్లో విభ్రాంతిలో పడ్డ బెంగాలీ హిందూ కుటుంబాల లోని ఏ ఒక్కరూ ఇక విగ్రహాదకులుగా ఉండచేరనే విశ్వాసం నాకుంది. ఈ మతాంతీకరణ అనే ప్రక్రియ ఏ మాత్రం ప్రయత్నం చేయకుండానే, వ్యక్తమత స్వాతంత్ర్యానికి ఏ మాత్రం అఱింకం కలిగించకుండానే సహజంగా-స్వాభావికంగా దానంతట అదే ఫలవంతమవుతుంది. ఈ విద్య ప్రణాళిక వల్ల నాకెంతో సంతోషంగా ఉంది.”

1839లో పెరాలే ఇంగ్లందు లేకి మళ్ళీ వచ్చాడు. అప్పటినుండి సంస్కృత శంతోసు, వేదవాస్తుయంతోనూ మంచి పొందిత్యమన్న విచ్ఛాంసుని అన్యోషణలై పడినియోదు. అతనందించిన విభ్రానాన్ని తన విలఱణ చాతుర్యంతో మతాంతికరజ్ఞకారకు ఉనయోగించుకోవాలని నిశ్చయించుకొన్నాడు. శ్రీ హెచ్. హెచ్. బిల్గెన్ శ్రీ పేరన బున్నన తదితర అధికారుల మాధ్యంగా జర్నల్ దేశ మేధావి మాక్సు ముల్లుర్ను అయిన కలిశాడు.¹² అయిన ముందు తన ఉద్దేశ్యాల్ని స్వప్తంగా ప్రశ్నటేంచాడు. ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ అయినకు లక్ష రూపాయలివ్వెడానికి సంధంగా ఉండనీ, రుగ్గేదాన్ని అనువదించవలసిందనీ, ఆ అనువాదం చదివించిందనీ అనువులకు వైదిక ధర్మం మీద ఉన్న అభిరుచి- నిష్ఠ నశించాలనీ తన మనసలోని మాట బయటపెట్టాడు. మాక్సుముల్లర్కు ఈ మాట నచ్చింది; అలా అనువాదం చేయాలసుకొన్నాడు. అయిన ఆ తర్వాత అక్కపుష్టు విశ్వవిద్యాలయంలో వేద విభాగానికి అధ్యాత్మలయ్యరు. 1854 నుండి 1900 వరకు ప్రాచ్యవిద్యాధ్యయనంలో అంతర్భాగంగా మాక్సుముల్లరు వైదిక వాస్తుయాన్వేషణ కొనసాగించాడు.

1-17: మాక్సు ముల్లర్ త్రైస్తప పక్షపాతం

మౌలికంగా హిందూ ధర్మానికి అధారభూతమైన వైచారికత్వం, ప్రగాఢ విశ్వసం మీద డెబ్బగొట్టానికి త్రైస్తప ప్రచారం పూర్తిగా విజయాన్ని సాధించని మాక్సుముల్లర్ చాలా గట్టిగా నమ్మాడు. ఈ విషయం అయిన ఉత్తరాల్ని స్వప్తంగా ఉంది. 1866లో అయిన భార్యకు వ్రాసిన ఒక ఉత్తరంలో క్రింది అంశాలు ఉంది.

“నేను చేస్తున్న ఈ వేదాల అనువాదంవల్ల, నిర్వహిస్తున్న సంస్కరణల మాధ్యంగా భారతీయ వైభవ వికాసానికి పెద్ద డెబ్బ తగిలింది. అక్కడి కోట్లకొలడ అత్మల వికాసం ఇక కుచించుకు పోతుంది. ఈ వేదాలు వారి మతానికి మూలాలూరాలు. ఈ మూలాలూరాల “కథా కమామిషు” ఏమిలో వారికి తెలిసిపోతే చాలు వారిమూడు వేల సంఘల విశ్వసం మూల మట్టంగా నశించి పోతుంది. వారి విశ్వసాన్ని నిర్మాలించడానికి ఇదొక్క తే పరమోత్తమ సాధనం.”¹³

1868 డిసెంబర్ 16 వ తేదీన భారతదేశంలో ఉన్న నాటి కార్బోడాయిల్ అను అగ్గాయిల్కు, ఒక ప్రాచీన మతం సమాప్తమయ్యే స్థితిలో ఉండని, అస్తానాన్ని తైఱిస్తవంగానీ గ్రహించకపోతే అతప్పు ఎవరివో గుర్తించండి అంటూ ఉత్తరం ప్రొశాదు మాక్సములక్క.

1-18 : ప్రొశాశిక బధంగా భారతీయత అణచివేత

పాశ్చాత్య మేఘావుల సిద్ధాంతాలునూ, అలోచనలను ప్రపచరం చేయాలి; వాటిని అచరణలో పెట్టాలి. అందుకే భారతీలో ప్రాచ్య విద్యాధ్యయనానికి సంబంధించి ఒక కేంద్రం వారణాసిలో, మరొహాటీలాహార్లో స్థాపించారు.

బ్రార్న్ కళాలకు శ్రీ గ్రిఫిథ్ (Griffith) ప్రిన్సిపాల్గా నియమితు అయ్యారు. ఆయన బట్టుగేడాన్ని ఇంగీషులోకి అనువదించారు. లాహార్ కళాల ప్రిన్సిపాల్గా శ్రీ ఎ. సి. వూల్నర్ (A. C. Woolner) నియుక్త అయ్యారు. విద్యార్థులు విదేశాలకు వెళ్లి అమృషార్దు తదితర విశ్వవిద్యాలయాల్లో ఆధ్యాయనం చేయానికి ఉపకార వేతనాల వ్యవస్థ కూడా ప్రారంభమయింది. విదేశాలలో చదివి వచ్చిన అలాంటి విద్యార్థులు భారతదేశంలోని కళాలల్లో ఉపన్యాసకులుగా నియుక్తులయ్యేవారు. పాశ్చాత్య మేఘావుల ప్రమిభా ప్రపభావం కారణంగా అతిథ్యాపకులు అనుకోకుండానే పాశ్చాత్య అలోచనాధోరణుల ప్రపచరంలో శంక్రివంతమైన సాధనాలై పోయారు. వీళ్లు విదేశాలలో చదువుకొన్నవాళ్లు; భారతీయ దర్శన సంస్కృతి సంప్రదామూలము ఎంత మాత్రం తెలియనివారు; కాని పాశ్చాత్య మేఘావుల సిద్ధాంతాల్ని మాత్రం ప్రపచరం చేసేవారు.¹⁴

వీరు భారతీయ జీవన ప్రాచీన మూలాలకు ప్రెత్యక్ష వ్యతిరేకులు కాటున్నారు, పరిరక్షణ విషయంలో మాత్రం ఉదాసీన భావంతో ఉన్నారు. ఈ ప్రవర్తన భారతీయ సంస్కృతి మీద, సామూజిక జీవనం మీద ఓగా ప్రపభావం చూపింది.

1-19 : యూరోపియన్ ఆర్ట్ శబ్ద ప్రయోగం

అర్థశాస్త్రం ప్రప్రథమంగా సంస్కృతంలోనూ, ప్రాచీన పార్శ్వ సాహిత్యం

లోనూ కనిసిన్నుంది. రంకార్య, 19వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో అస్తి రూక్షపడున మేఘానులకు మెల్ల మెల్లగా ఏ పరిచయముణ్ణంది. శ్రీ శ్రీగురు రంకార్యున్ని ప్రేష్టు బాధ వాచక విశేషంగా ప్రయోగించాడు. శ్రీహాప్రస్తుతిన్ దినిని దేశ వాదకంగా వాడు కొన్నాడు. హిందుల సూక్త సూక్తి వింధ్య సర్వత ప్రాంత మథుర్సు భూమి గురించి మనుషులు లో ప్రయోగించిన “అర్య” శాస్త్రాన్ని మార్పిన ఉదహరించాడు. ఇరావు యన్ (పార్శ్వ) సాహిత్యంలో ‘అర్యవ్యవహారి’ అనే పదముంచి, అది ఒక ప్రదేశ ర్జంలో ప్రయోగించబడింది. ఈ రెండు సందర్భాల్లో ఉభిలేఖనా శ్రీ మార్పిన ఇరావు భారత దేశాల మధ్య భూభాగాన్ని ఈ పేరుతో పిలిచారు.

1-20 : ఏకాత్మక తత్త్వం మీద మిషనరీల వ్రేష్టు

పందొమ్మెడవ శతాబ్ది ప్రథమార్ధంలో “అర్య” శాస్త్రం క్రైస్తవ మిషనరీలకు ఆక్రమించింది. 1829లో శ్రీజాన్ విల్సన్ అనే మిషనరీ బొంటాయి వచ్చారు. అయిన 1876 వరకు భారతో ఉన్నాడు. అయిన బొంటాయినోని ఎషియాటిక్ స్టోన్టీ అధ్యక్షులుగా 1836 సుధి 1846 వరకు ఉన్నారు. స్టోన్టీలో అధ్యక్షునిగా తన ప్రప్రథమ ప్రసంగంలో అయిన ఇలా అన్నారు. “మన ప్రదేశాలో నివసించే వారి ప్రప్రథమ ప్రసంగంలో అయిన ఇలా అన్నారు. “మన ధౌనం ప్రథానంగా అయిన మీద మన దృష్టి ఎక్కువగా ఉండాలి; మన ధౌనం ప్రథానంగా అయిన మీద మన దృష్టి ఎక్కువగా ఉండాలి; మన ధౌనం ప్రథానంగా అయిన మీద మన దృష్టి ఎక్కువగా ఉండాలి. ఎంత వేగంగా సాధ్యమైతే అంత వేగంగా వానిని క్రైస్తవులుగా మార్చాలి. ఉండాలి. ఎంత వేగంగా సాధ్యమైతే అంత వేగంగా వానిని క్రైస్తవులుగా మార్చాలి.

యూరోపులోని ప్రముఖ విద్యార్థీలే తలతో అయిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు కొనసాగిస్తుండేవాడు. సంస్కృత సాహిత్యంలో ప్రయోక్తమైన ఆర్య శాస్త్రం సంగతి అతనికి తెలుసు. అంగ్ల పరిపాలకుల “విభజించి పరిపాలించు” అనే సంగతి అతనికి తెలుసు. అంగ్ల పరిపాలకుల “విభజించి పరిపాలించు” అని విధానాన్ని మిషనరీలు అచరణలోనికి తెలాని ప్రయత్నించేవి. దీనివల్ల హిందు విధానాన్ని మిషనరీలు అచరణలోనికి తెలాని ప్రయత్నించేవి. దీనివల్ల హిందు సమాజంలో వీకరించి నిర్వాచిం చేయానికి పూనుకొన్న శత్రులను గట్టిపెట్టి సమాజంలో వీకరించి నిర్వాచిం చేయానికి పూనుకొన్న శత్రులను గట్టిపెట్టి ఇలాంటి విశ్వాసాలున్న వారిని అర్థులనీ, ఇతరులను అనార్థులనీ పిలిచాడు. ఇలాంటి విశ్వాసాలున్న వారిని “మూడు వేల సంాల క్రితం భారత్” అనే అంకంపై 1856వ సంవర్షంలో అయిన “మూడు వేల సంాల క్రితం భారత్” అనే అంకంపై

ఒక ఉపన్యాసమివ్వారు. అందులో ప్రాచీన భారతీయ సమాజ వితొసానికి, ఆర్యజ్ఞత్తి సిద్ధాంతంలో సుడిషండి ఉన్న అలోచనల్ని ఓడిస్తూ ప్రతిష్టాపించారు.

1-21 : పాదర్ కాల్వైల్

ఆర్య శబ్ద ప్రయోగంతో భారతీయుల్ని విభజించాలని ప్రయత్నం చేసిన వారిలో పాదర్ కాల్వైల్ కూడా ఉన్నాడు. అయిన ఉత్తర భారతీయుల్ని అర్యులని, దక్షిణ భారతంలో ఉన్నవారిని ద్రావిడులనీ పిలిచారు.¹⁶ అయిన “కంపారటివ్ గ్రామ్య అఫ్ డ్రావిడియన్ లాంగేజ్స్” (డ్రావిడ భాషా వ్యక్తరణాల తులనాత్మక అధ్యయనం) అనే తన గ్రంథంలో దాక్షిణాత్మ భాషలన్నీ (నాలుగు) ఒక ప్రత్యేక కుటుంబానికి చెందినవనీ, అని ఉత్తర భారత భాషల కన్నా ఎప్పుడు ఖిన్నంగానే ఉన్నాయని నిచ్చాపించారు. ఆ సమయంలో యూరోపియన్ మేఘావులకు దేశం, జాతి, భాష ఖిన్నపిన్నంగా కనిపించినా, అని ఒక శరీరంలోని వివిధాంగాలవలే మౌలికంగా సమాన ధర్మాన్ని కలిగి ఉంటాయని అంగీకరించారు. అయితే కాల్వైల్ దేశదృష్టితో, జాతిదృష్టితో, భాషాదృష్టితో ఉత్తర భారతానికి, దక్షిణ భారతానికి పూర్తిగా ఫేదముందని వాచించారు; ఇనీ రెండు దేశాలనీ, రెండు జ్ఞాతులనీ అన్నారు.

అయిన ఉత్తర భారత భాషలన్నీ సంస్కృతమూలాధారాలుగా భావించి ఆర్య భాషలన్నాడు. కాల్వైల్, విల్సిస్తుతిద్దరూ భాషల ఆధారంగా భారత దేశాన్ని విభజించాలనే కుట్టి పన్నారు. వ్యాధులు ఆర్య డ్రావిడ విభేదాల సృష్టికే ప్రయత్నం చేయలేదు; మరో అసాధ్యాన్ని కూడా ప్రచారం చేశారు— సంస్కృతం ఇతర భాషలమీద అక్రమక చేసిందన్నారు; అదీ తన పెత్తనం చూపిందన్నారు. ఈ విధంగా ఈ మహామభావులు ఏకతను నీర్మించే సేనే సంస్కృతం గురించి, ఇతర భారతీయ భాషలవారి మనస్సులలో వ్యతిరేక భావాన్ని సృష్టించే ప్రయత్నం చేశారు. భారతీయుల ఏకత్వతా తత్త్వాన్ని దెబ్బతీసేందుకుఫూనుకున్నారు. ఈ పరిణామంవల్ల తమిళం మాట్లాడే వారిలో భాషాఖుద్ద పేరిచి ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. దానిలో అంతర్జరిగింది.

1-22 : 1857 ಸಾವತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮನಿರ್ದಿ ದಬ್ಬ¹⁷

1857 భారత స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం వల్ల త్రిచెపు పరిపాలకులడు పెద్ద వెబ్బు తగిలించి. అంతవరకు ఆ పాలకులు హిందుపుర్మి, మతాంతరీకరణ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్న మిషనరీలకు ప్రత్యక్షంగా సహాయం చేస్తూనే ఉన్నాడు. ఇక ఆ పోరాటంలో దెంగాల్ లోని స్టానిక నేన ఎదురు తిరిగింది. ఇలా జరుగుతుందని త్రిచెపువారు ఉహించలేదు. దీనికో కారణం ఉంది; తుపాకి తూటాలపైన ఆపు కొవ్వు పూసేవారు. వాటిని నోటికో తీసివేయవలసి వచ్చేది. హిందూ పైనికుతు మత నిష్ట కిది ఖిన్నముఖుంది. అందువల్ల వారి విశ్వాసానికి గట్టి దెబ్బ తగిని నటుయింది. హిందువుల మతాంతరీకరణం చాలా మెల్లగా జరుగుతుందని కూడా కై ర్షిస్తవ మిషనరీలు భావించాయి. ఈ సమయంలోనే తమ మత విశ్వాసాలకు దెబ్బ తగిలిందని సైన్యం ఎదురు తిరగడం ఇంగ్లీషు వారికి పెద్ద అఫూతంగా పరిఽమిం చింది. పాలకవర్గం ఆలోచనల్లో పడ్డది. తాము కై ర్షిస్తవ మతాంతరీకరణాన్ని సమర్పించే విధానం ఇంకా కొనసాగించాలా వద్ద అని పునరాలోచనలో పడింది. ఇక పై త్రిచెపు ప్రభుత్వం స్టానిక ప్రజలకు సంబంధించిన మత సంప్రదాయాల విషయంలో ప్రేలు పెట్టిరాదని రాణి విక్షోరియ తప్పని సరై ప్రకటించాల్సి వచ్చింది. అయినా కేవలం మత మార్పిడికి సంబంధించిన అవిసీతికీ, అక్రమానికీ వ్యతిరేకంగా భారత వ్యాపంగా తిరుగుటాటేదో జరుగుతుందని పాలకవర్గం భావించలేదు. ఏవో వేరే కారణాల వల్ల నే ఈ దేశవ్యాప్త ఆసంతృప్తి పుట్టుకొని వచ్చిందని వారి విశ్వాసం.

1909లో స్వాతంత్ర్య వీర సాహకరి 1857వ సం॥ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం (1857 War of Independence) అనే సుప్రసిద్ధ గ్రంథాన్ని రచించారు. అందులో అనేక ప్రమాణాల అభారంతో వాస్తవాలను నిరూపించారు. ఈ కాలంలో భారత వైప్రాయిగా లార్డు కేనింగ్ ఉన్నాడు. బ్రిటిషు ఇండియా కంపెనీ బోర్డుకు అప్పుడున్న అధ్యక్షుడు ఛార్లెన్ బటకు అయిన ప్రాసిన ఉత్తరమొకటి లభించింది. అందులో అయిన — ఆది జాతీయ జాగృతిని రగిలించిన ఉద్యమం. మనవాళ్ల చావు తప్పి కన్ను లొట్టపోయి బ్రితికి బయట పడ్డారన్నారు.

1-23 : బ్రాహ్మణులొక్కరే అఖిల భారతీయ కులం - శ్రీటీము కమీషన్ ఉంచాచ.¹⁸

ఇంగ్లీషువారు అలోచనల్లో పడ్డారు; ఈ సంఘర్ష దేశ వ్యవహార జాతీయ మహాఉద్యమాన్ని (వారి రాతల్లో ఆది పితూరి, రాజుదోహం, తిరుగుబాటు) సరిగ్గ విశ్లేషించేశందుకై వారు ప్రయత్నం ప్రారంభించారు.

కే 9 సంవంశోనూ - ఇస్లాంలోనూ పోవ, ఇమాం. ఖలీఫాలున్నారు. వారు మతాన్ని కేంద్రీకరిస్తారు: ఆజ్ఞ కేంద్రంసుంచి వెలువడుతుంది. దాన్ని గారవంగా స్వీకరించి అందరూ పాటిస్తారు. అలాంటి కేంద్రీకర్తవైన ఆజ్ఞలద్వారా సమాజాన్ని నడిపే స్త్రీ హిందుత్వానికిలేదు. ఆ మతాలవారు తమ తమ మతగురువుల మాటకు ఒకే రకంగా ప్రతిస్పందిస్తారు: ప్రతి క్రియకు దిగుతారు. హిందుత్వంలో ఈ పద్ధతి లేదు. అఱువా దేశమంతటా ఒకే విధమైన ‘తిరురుబాటు జ్ఞాల’ రగులో ఉంది. దీనితో బాటు మతాంతరీకరణలో మిషనరీలు అనేక కష్టాలు ఎదురో గ్రావాల్సిన పరిస్థితులు ఎదురుయ్యాయి. ఈ తతంగమంతా అధ్యయనం చేయడానికి ఇంగ్లండులోనూ, భారత్లోనూ రెండు కమిటీలు ఏర్పాటు చేయబడ్డాయి. ఈ రెండు కమిటీలు వేరేవేరుగా, సమష్టిగా, లోతుగా దిగి సమస్యను అధ్యయనం చేశాయి. వారి అధ్యయన ఫలితం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది.

“బింగాల్ స్టానిక నేనలో 40 శాతం బ్రాహ్మణులు, 20 శాతం రాజపుత్రులు 20 శాతం ముస్లింలు, 20 శాతం ఇతరులు ఉన్నారు. కమిటీల నివేదిక ప్రవక్రంగా తిరుగుబాటుకు ప్రధానకారులు బ్రాహ్మణులు”

“హిందు సమాజంలో ఎన్నో కులాలున్నాయి. అయి ప్రాంతాల్లో ఉన్న బ్రాహ్మణుల్ని వదలివేసే మిగిలిన కులాలన్నీ ఒకప్రాంతంలోనివి మరో ప్రాంతంలో కలువకుండానే ఉంటాయి. ఈ కులాలలోని ప్రతివ్రత్తి సామాజిక, సాంప్రదాయిక దృష్టితో పొందిన శిష్టావల్ల తమ కుల సంఘానికి హృద్యాగా బద్ధుడై వ్యవహారిస్తాడు. ఆ కారణంగా మతాంతరీకరణం చాలా కష్టమపుతుంది.”

“కేవలం బ్రాహ్మణ కులమే దేశంలో సర్వత్రా కనిపిస్తుంది? ఏరిత్వాగిలం, చదువు సంభ్యలు కారణంగా అందరూ హృజ్యభావంతో చూస్తుంటారు. భారత దేశ మంతు హిందువులను ఏక సూత్రంలో బంధించేవారు బ్రాహ్మణులే. ఈ వర్ధమే తిరుగుబాటుకు ముందు నిలుస్తున్నది.”

కమిటీల ఈ విల్కేషణ ఎందుకో స్వప్తమయింది. ఇంకేం! ఈ బ్రాహ్మణకులం ఇంగీషువారి గురికి గుర్తుంది. బ్రిటీషు ప్రభుత్వం, తైర్ స్వ మిషనరీలు తమ ఈ లక్ష్యంమీద దాడిచేయడానికి నిశ్చయించాయి. ఏళ్ళింతకు హర్వ్వమే సంస్కృత భాషనూ, వర్షవ్యవస్థను అనుసరించే వారిని ఆర్యులనీ, ఆన్యల్ని అనార్యులనీ కొవలసినంత ప్రచారం చేశారు. ఇప్పుడు ఈ కమిటీల నివేదికనను సరించి బ్రాహ్మణుల అందరిని ఆర్యులనీ, మిగతావారి నందరిని అనార్యులని పిలవడం ప్రారంభించారు.

ఏరి దూర దృష్టివల్ల కలిగిన పరిశామాలోంటివో ఇవాలీకీ కనిపిస్తానే ఉన్నాయి. తమిళం, ఆర్య భాష కాదంటారు. కానీ తమిళ సౌండ్రలో తమిళం మాట్లాడే బ్రాహ్మణుల్ని ఆర్యులంటారు. మిగతా తమిళ భాషాయులను ఆర్యులనీ ఆంగీకరించయి వారిని ద్రావిడులంటారు. ఇంగీషువారు ప్రతిపాదించిన ఆర్యజాతి సిఫ్రాంతం, ఇలా దేశంలో ఏకతను నిర్మాణం చేసే అన్ని తత్త్వాల్మీ మేల్ల మేల్లగా దెబ్బతీయడం ప్రారంభించింది. ఇదీ గోడచాటు దెబ్బగా పరిశమించింది. భారతీయుల్లో సామాజిక సంఘటనాత త్వం విషయంలో అగోరవరం పెరగడం మొదలియ్యంది.

1-24 - అర్చ శబ్ద ప్రచారంలో మాక్సముల్లర్¹⁹

శ్రీ లాసన (1800-1876) ప్రాచ్యవిద్యవిషారదుల్లో ప్రప్రథముడు.

అయిన ఎంతో పక్కందీగా ప్రాసిన తన గ్రంథంలో “ఆరియన్” శబ్దం జాతి వాచకం అన్నాడు. రు మాట రు గ్రంథంలో మొదచే చెప్పడం జరిగింది. తన కన్నా ముందు భారతీసు గూర్చి యూరపులో ప్రాసిన సాహిత్యాన్నంతటినీ అయిన ఉపయోగించుకొన్నాడు. 1847లో నాలుగు సంపుచ్ఛాలుగా ప్రాచీన భారత చరిత్రను (History of Ancient India) దాదాపు అరుపేల పుటల్లో అయిన ప్రచురిం చారు. అయిన “ఆరియన్” శబ్దాన్ని “జాతి” అర్థంలో ప్రయోగించడమే కాకుండా, ఆ శబ్దంతో ఉత్తర భారత ప్రజలనుంచి, దక్షిణ భారతప్రజలని వేదు చేశారు. అయినా అప్పుడు ఈ శబ్దం జాతి అర్థంలో ఇంకా ఎక్కువ ప్రచలితం కాలేదు.

ఆ తర్వాత బాగా అధ్యయనం చేసి బ్రిటిష్ రాజులు ప్రాసాదమైన ప్రభుత్వానికి వేసి, యోజనా బధంగా అర్థ శబ్దాన్ని జాతివాచకంగా ప్రచారం చేసిన ప్రప్రథమ వట్టికె మాక్సుముల్లర్ మహాశ ముదే. ఇంగ్లీషువారి సామ్రాజ్యవాదం నుద్దర్చకాలం జీవించాలి; హిందువులు విభజితులై బలహీనులై పోవాలి; (చీలిపోయి చిక్కిపోవాలి), యూరోపియన్ల గౌరవం పెరగాలి; యోజనచేసే సమయంలో అయిన పొటలో ఇలాంటి పుట్టెదు బుద్ధులున్నాయి. మాక్సుముల్లర్ ను జర్మనీ నుండి ఇంగ్లండుకు తెచ్చిన వట్టికె శ్రీ బున్ నేన్ (1791-1854). అయిన ఇంగ్లండులో 1841 నుండి 1854 వరకు ప్రపాంగ (జర్మనీ) రాయబారిగా ఉన్నారు.

మాక్సుముల్లర్ సాజంగా తీవ్రమైన జర్మన్ జాతీయవాది. అయిన తదనంతర కాలంలో క్రైస్తవం ఎదగాలనే దృక్పుతంలో ప్రిటిషు జాతీయవాదానికి జర్మన్ జాతీయవాదానికి మధ్య ఒక వారథి లాంటి భూమికను నిర్వహించారు. అయిన 1851లో తన ప్రప్రథమ అంగ్ల వ్యాసాన్ని ప్రోశారు. అందులో ఆర్య శబ్దాన్ని జాతివాచకంగా నిరూపించారు. శ్రీ బున్ నేన్, మాక్సుముల్లర్ మధ్య ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలెన్నో జరిగాయి. ఇద్దరూ “ఆరియన్” శబ్దానికి మారుగా “ఆర్య” శబ్దాన్ని తురాలెన్నో జరిగాయి. ఇద్దరూ “ఆరియన్” శబ్దానికి మారుగా “ఆర్య” శబ్దాన్ని జాతివాచకంగా ప్రయోగించాలనే అంశం మీద ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చారు. ఈ యిద్దరి ఉత్తరాలు డిలీలోని జాతీయ ప్రాచీన ప్రతిభాంధాగార్థాలో నేటికే ఉన్నాయి,

ప్రాస్నలో రెగ్నాద్ (Regnau) అనే ప్రమాదించిన మేళాపీ, రచయిత మాక్సపుల్లర్ కు మంచి మిత్రుడు. రెగ్నాద్ అర్ట్ శబ్దాన్ని ప్రాస్నలో బాగ వ్యాసింపటేరు. కొంటు డి గోబిన్యూ (Gobineau) అనే ప్రైంచి సాహిత్యవేత్త శాఖల్లో యూరోపియన్ శ్వేత జాతులన్నీ అర్ట్ జాతులే అన్నాడు. నల్ల వాళు తమకు ప్రకృతే ప్రసాదించిన అత్మస్వానత కారణంగా తైర్ సవాన్ని స్వీకరించినా వారిని శ్వేత జాతులతో సమానంగా చూడానికి ఏలైదు. శ్వేత జాతులు సరోవరమైనవి: ఎందుకంటే అని తమ విజయాల ద్వారా ఎన్నో అటవిక-అనాగరిక జాతులకు సంస్కృతిని అందించాయి అన్నారు. అయిన సమస మానవ సమయాన్ని జాతి అధారంగా మూడు విభాగాలుగా చేశారు. ఆ మూడు శ్వేత వర్జం, కృష్ణ వర్జం, పీత వర్జం జాతులు. (తెల్ల వాళు, నల్ల వాళు, పసుపుపచ్చ వాళు). ఈ మూడు వర్జాల్లో శ్వేతజాతి సరోవరోన్నతమైంది. ఈ సిద్ధాంతాన్ని “శ్వేతజాతి భారం” (White Mans Burden) గా చెఱితారు. ఆ పరమేశ్వరుడు ఇతర మానవులందరిని సుసంస్కృతులుగా తీర్చిదీద్దుడానికి తెల్ల మనుషులకు ఈ కార్యభారాన్ని అప్పగించాడు. శ్వేత యూరోపియన్ ఈ సిద్ధాంతాన్ని ప్రచారం చేశారు.

ఈరవయ్యవ శతాబ్దంలో జర్గునీపైన ఈ సిద్ధాంతం చూలా చెడు ప్రభావాన్ని కల్గించింది. అంతవరకు జర్గున్, ఇండియన్, ఇండో-జర్గున్ అనే పదాలు యూరోపియన్లకు, సంస్కృత పార్శ్వ తదితర భాషా (కుటుంబాలకు ప్రయోగించేవారు. ఈ పేర్లనే వారు తమ తమ మాతృభాషల నువ్వొగించే చూలా జాతులకు వాడుతుండేవారు. కానీ 1860వ సం॥లో మాక్సపుల్లర్ జర్గునీ భాషలో ప్రోసిన ఉత్తరంలో “అర్ట్” శబ్దాన్ని జాతి వాచకంగా ప్రయోగించారు. 1861లో అయిన అయి సందర్భాల్లో ఇచ్చిన మూడు ఉపన్యాసాల్లో “అర్ట్” పదం వేదాల్లోనే ఉండన్నారు. ఆదీ మానవ సమూహమనే అర్థంలో ప్రయోగింప బడిందని అన్నారు. విభిన్న సందర్భాల్లో ఆయా మంత్రాలతో మిత్రమైన ఉన్న ఈ పదాన్ని తన ఇష్టం వచ్చినట్లు, అసహజాగా, అసంబద్ధంగా విరిచి ఇదీ మానవజాతి అనే అర్థాన్నే సూచిస్తోందని అన్నారు. ఇదీ సంస్కృతి అర్థంలో ప్రయోగించింది. దని అన్నారు. ఇదీ భౌతిక, మానవ నిర్మాణశాస్త్రపదంగానే (Physical Anthropology)

poligical term) వేదాల్లో వాడబడిందని అన్నారు. మాక్సుముల్ ర్ కారణంగానే జర్మనులలో అర్యపదం జాతి వాచకంగా శరవేగంతో వ్యాపించింది.

1-25 : మాక్సుముల్ ర్—ఆర్థిచసల్లో పరివర్తన

1871 వరకు మాక్సుముల్ ర్ ఈ సిద్ధాంతాన్ని ప్రచారం చేస్తా వచ్చారు. ఈ సంవత్సరమే ప్రషాంత ప్రాస్టును ఓడించింది. దానివల్ల విశాల జర్మనీ దేశానికి పునాదులు పడ్డాయి.

యుద్ధంలో జర్మనీ, ప్రాస్టులోని మూర్ఖాచియాలనూ, విద్య కేంద్రాలను తీవ్రంగా విధ్వంసం చేసింది. దీనివల్ల ప్రెంచి వాళ్లందరూ తీవ్ర అసంతృప్తికి గురి అయ్యారు. జర్మనులు ప్రాస్టులోని కొన్ని బొగు కేంద్రాల్ని, మరికొన్ని ప్రాంతాల్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. అంతేగాక తమ స్వాధీనంలోని ప్రాంతంలో ఉన్న ప్రెంచి విశ్వవిద్యలయాన్ని జర్మనీకరణం చేసేశారు. ఇందువల్ల రెగ్నాండు లాంటి ప్రెంచి మేఘావులకు చెప్పరానంత దుఃఖం కలిగింది. ప్రాచిన సంస్కృతంలో “అర్య” అంటే క్రేష్టుతునీ, సుసంస్కృతులనీ ఆర్థం వస్తుంది. ఈ దృష్టితోనే జర్మనులు తమకుతాము అర్యులని చెప్పుకొంటూ గౌరవాన్వితులయ్యేవారు. జర్మను ప్రాస్టులోని విద్య, సాంస్కృతిక కేంద్రాల్ని విధ్వంసం చేసినప్పుడు రెగ్నాండు తదీతరులు ఈ ఆటవిక జాతి తనకుతాను అర్యక్షాతిగా ఎలా చెప్పుకొంటుందని సందేహాల్ని వెలిబుచ్చారు. ఈ పరిణామాల కారణంగా మాక్సుముల్ ర్ అత్మ పరిశీలన మొదలయ్యాడది. ఆయన అలోచనలో పరివర్తన వచ్చింది. ఇంతవరకు అర్య పదానికి ఆర్థం అతి పవిత్రమైన, నాగరికత, శ్వేత జాతి అంటూ చెబుతూ వచ్చారు. ఇక ఇప్పటినుండి ఆ పదం భాషా సమూహ వాచకమని భావించారు. అ భాషల్లో సంస్కృతం, గ్రీకు, లాటిన్, జెండ్ తదీతరాలు వస్తాయని ప్రచారం చేశారు. ఈ విషయాన్ని ఆయనే ఆ జర్మన్ విశ్వవిద్యలయ ప్రారంభోత్పవంలో ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొన్న సందర్భంలో అన్నారు. ఆయన దృష్టితో అర్యపదం అప్పటినుండి జాతివాచకం గాక భాషా వాచకమయింది. “శబ్దాల జీవితచరిత్ర, అర్యుల మూల దేశం” (Biography of words and the original home of the Aryans) పేరుతో ఆయన 1888లో మరోపు స్తకం వ్రాశారు. అందులో జాతి సిద్ధాం

రాన్ని వదలినేరాడు. ప తర్వాత 1889-1894 నాటి తమ ప్రసంగాల్లో జాతి సిద్ధాంతం గురింది, తన అరోచనలో పచ్చిన మార్పుగురించి చెఱుతూ పచ్చారు; రాని అస్పచీకే అస్పుల లోది సుంది దాకం దూసుకొని వెళ్లింది. (చేతులు శారిన తర్వాత అతలు పట్టుకొన్నట్లయింది) “అర్య-అర్యవ్” తదితర పదార్థ తమ స్వార్థం కొరకు ఉపయోగించుకొనే వారి మనస్సులలో ఈ బాణం గుచ్ఛికుంది. అది చేయాలిన నష్టం చేసింది.

1-26 : ఆర్య అనే పేరు ఎందుకు?

మాక్సుముల్ ర్ మొదటి ఇరవై సంవత్సరాతలో ఆర్య శబ్దాన్ని జాతి ఆర్థంలో ప్రయోగించారు; తర్వాతి ముప్పయి సం॥లలో భాషా సముదాయమనే ఆర్థంలో ప్రయోగించారు. అయినా ఒక శతాబ్దం పైగా ఇదీ జాతి వాచకంగానే ఉపయోగించబడుతున్నది. ఇదీ పెద్ద ప్రభావం చూపకుండా వుండేదే! కానీ మాక్సు ముల్ ర్ కావాలనే సంస్కృత సాహిత్యంలోని ‘ఆర్య’ శబ్దానికి ఇలాంటి ఆర్థం తీసి చూపారు. అది జాతిగత వాచకమే అన్నారు. కానీ ఇది వా స్వితతకు ఘూర్చి చూపారు. అంత నిజిగత వాచకమే అన్నారు. కానీ ఇది వా స్వితతకు ఘూర్చి భిన్నమైంది. కేవలం వైదిక సాహిత్యంలోనే కాదు. ప్రసిద్ధ సంస్కృత, సంప్రదాయ, కావ్య సాహిత్యంలో కూడా ఆర్య శబ్దం జాతివాచకంగా గానీ, భాషా సముదాయ వాచకంగా గానీ ఒక్కసారికూడా ప్రయోగింపబడలేదు. జన్మ కారణంగా సంక్రమించే రక్కె సంబంధాన్ని, వారసత్వాన్ని, తదితర సుఖాల్ని జాతివాచకంగా చెప్పుకోవడమన్నది. కానీ వైదిక సాహిత్యంలో ఈ ఆర్థంలో ఆర్యశబ్దం ఎక్కుడా ఉపయోగించలేదు. సర్వత్రా ఇదీ గౌరవవాచక సంబోధనార్థంగానే ఉపయోగించారు. అంతేగాక ఇదీ గుణాత్మకం కూడా. జీవితం సమున్నతమైన విలువలలో తూడిందని కూడా ఈ పదం తెలిపింది. గుణవంతుడైన వ్యక్తి “ఆర్య” పదంతో పస్సునితుడయ్యడన్నది సత్యం. అ వ్యక్తిని విశ్వసించవచ్చు; ఆతను అదర్చి వ్యక్తి అవుతాడు. ఈ అర్థాలో ఆర్యపద ముందిగానీ, జాతి ఆర్థంలో “రంగు” ఆర్థంలో ఎక్కుడా ప్రయోగింపబడలేదు.

నిజానికి జాతివాచకంగా, భాషా సముదాయ వాచకంగా అర్థాన్ని అభివ్యక్తం చేసే పదం కావాలనుకొంటే మాక్సుముల్ ర్ మరో పదం ఏదైనా సృష్టించు

కోవల్సించి. అర్య పదం, సంస్కృత సాహిత్యంలో ఏ అర్థంలో ప్రయుక్తమపు వుండే అయినటు ఫూర్తిగా తెఱును. ఇంత తెలిసి కూడా అయిన శ్రీ బుస్సేన్ తది తర అంగ్లేయుల సహాయాగంతో ఈ శబ్దాన్ని ఊరివాచక అర్థంలోనే ప్రచితం చేశారు.

మాక్షుముల్లర్ కూడా ఈ మోసం ఎందుకు చేశారు? ఎందుకి అసంబద్ధ భావణాలాన్ని ప్రచారం చేశారు? ఆయనలాంటి ప్రతిభావ్యత్వత్వతున్న విద్యాంసుని నుండి నిష్పాక్షికమైన సారస్వత సత్యాలు వెలికి వస్తాయని అపేక్షించడం జరుగుతుంది. కానీ సత్యానికి విరుద్ధంగా మాక్షుముల్లర్ తదితర యూరోపీయ మేఘపు లేమో ఈ విధంగా ప్రచారాన్ని నెత్తికెత్తుకొన్నారు. దీని వెనుక ఓ పెద్ద దుడుదేళం దాగి ఉంది. అందుకే అయిన నిష్పాక్షికత మీద చెరగని ప్రశ్న చిహ్నం ఆలాగే నిలచిపోయింది.

ఇద్ద ఆయన మన స్తత్వానికి సంబంధించిన ప్రశ్న. 16వ శతాబ్దం తర్వాత, ప్రపంచ మహో ద్వీపాల్లోని జాలా దేశాలను తమ హాసగతం చేసుకొన్న యూరోపియన్లలో తమ జాతిగత శ్రేష్ఠత్వాన్ని, దాని పరంపరను అన్వేషించాలనే ఆలోచన మొదలుచ్చింది. ఈ ఆలోచన కారణంగానే వారు తమను తాము ఒక సునంపన్న సరోవర్తమ నాగరికతకు ప్రతినిధులుగా నిమాపించుకోవాలని ఆకాంక్షించారు. ఇందులో భాగంగానే 19వ శతాబ్దంలో వారికి హిందూ సాహిత్యంలో ‘అర్య’ శబ్దం కనబడింది. దాన్ని ఉపయోగించుకున్నారు.

అర్య శబ్దం సంస్కృత వాజ్ఞాయంలో గౌరవనీయులకు, శిష్టులకు, శ్రేష్ఠులకు, జ్యేష్ఠులకు, గౌరవవాచకంగా ఉపయోగించబడింది. రామాయణంలో సీత రాముణ్ణు “అర్యపుత్ర” అంటుంది. మండోదరి తన భర్త రావణున్ని అర్యపుత్ర అనే సంబోధిస్తుంది. ఇతర కావ్య నాటక గ్రంథాల్లో ఈ అర్థంలోనే ఈ పదం ప్రయోగించబడింది.

అర్య శబ్దం జాలా ప్రాచీనమయింది. గౌరవార్థమయింది. ఇందుకొరకే యూరోపియన్లు దీన్ని తీసుకొన్నారా! తమదీనునంపన్న నాగరికత అని నిరూపించాలనుకొన్నారా! తాము శిష్టావార పరంపరకు వారసులమని చరిత్ర సృష్టించుకొని, దేశదేశాలను జయించడంలో చేసిన విధ్వంసక క్రూరకృత్యల్ని కపిం పుచ్చాలను

కొన్నారా! తను మీద తామే ప్రేష్ట్ రాముడు వేసుకోవాలనుఽన్నారా! అందుకే ఈ కాల్పనిక నాటని అవిష్కరించారా! ఈ ప్రశ్నల్ని ఇంకా సునిఖితంగా పరిశీలించాల్సి ఉంది.

అర్వజాతి సిద్ధాంతాన్ని, అర్వజాతి అక్రమణము ఈ విధంగా అధ్యయనం చేసింతర్వాత ఒక సాధారణ వ్యక్తి కూడా ఈ దిశలోనే తప్పక అలోచిస్తాడు. సత్య వరిత్ర సాష్టాగ్రం నిమిత్తం తానూ ప్రయత్నిస్తాడు. యూరోపియన్లు అర్వజాతి సిద్ధాంతాన్ని కొన్ని విశిష్ట ఉద్దేశ్యాలతో ప్రపంచం ముందు పెట్టారని నిర్దారిస్తాడు. ఈ క్రింది విధంగా తేలడాన్ని సమర్పిస్తాడు.

(క). మానవ జ్ఞాతిలో తాము ప్రేష్టులమని సీరీకరించుకొనే తపన.

(చ). తమనుతాము నుసంపన్నమైన నాగరికత, చరిత్ర, దర్శన, తత్వి
జీవ పరంపరతో కలుపుకోవాలన్న ఆకాంక్ష.

(7). తమ శ్వేతజ్ఞతి సమన్వయమైందనే అహంకారాన్ని తృప్తిదీర్ఘ వాటుకోవాలన్న తృప్తి.

(త). భారతదేశంలోకి అర్థాలు బయటి నుండి వచ్చిని, తాము కూడా

ಅಲ್ಲಾಗೇ ವಚ್ಚಾಮನಿ ಈ ದಿಕ್ಷಂ ಎವರಿಸಿ ರಂತಂತ್ವದನ ವಿಕ್ರಿಭರ್ತು

(ప). అందరూ బయటి నుండి వచ్చినవారైనప్పుడు ఇక బయటకెవరో

ఈకరు వెళ్లిపోవాల్సిన అవసరమే రాదన్న వాడన.. పుంజుక ఏ
ఉడిచుట దీకి తెఱణిలనే దూర దృష్టి.. అందుల్లో కొన్ని విషయాల కు
తథి తపన, తః ఆకాంక్ష, తః తల్పి, తః ఆశ, తః దూరదృష్టి యూరోపియన్
మేధావులకు, చరిత్రకారులకు, బ్రిటిష్ మహారాజులకులకు, వారి తస్టాఇండియా కంపెనీకి,
వారి మిషనరీలకు నిలువెల్లా ఉన్నది. అ ఫలితమే ఆర్య పద వక్రీకరణం.

పాద సూచికలు

1. నానీ స్టేఫెన్ (1983), ది అయిడిమాన్ అవ్ రేన్ ఇన్ పైన్స్, లండన్
2. క్రెడిక్ ట్రింటోడ్యూర్ (1955), ది లామ్ అవ్ లాంగ్స్ట్రోజెస్, 6వ ముద్రణ, లండన్, పుటు : 180.
3. వండిత భగవద్ త్త (1951), భారత వర్ష్ కా, బృహత్ ఇతిహాస, పార్ట్ -1 ధిల్లీ, V. S. 2008, పు : 34-9.
4. దేవేంద్ర స్వరూప్ (1989, నాగహర్ ఉపన్యాసాలు, మే 1989.)
5. పైన ఉదాహరించిందే.
6. పైన ఉదాహరించిందే.
7. పైన ఉదాహరించిందే.
8. మొనియర్ విలియమ్స్, సంస్కృతాంగ్ల ఒకోశం ప్రిఫేస్, పు : ix.
9. దేవేంద్ర స్వరూప్, పైన ఉదాహరించిందే.
10. నానీ స్టేఫెన్ (1983), ది అయిడిమాన్ అవ్ రేన్ ఇన్ పైన్స్.
11. మెకాలే లైఫ్ అండ్ లెటర్స్.
12. దేవేంద్ర స్వరూప్, పైన ఉదాహరించిందే.
13. లైఫ్ అండు లెటర్స్ అవ్ క్రైషనిక్ మాక్సిముల్లర్, సం-1, పు : IX.
14. రాం గోపాల్ శాస్త్రి (1970) వెష్టర్స్ థియరీ అవ్ అర్య-అబారిజిన్స్ ఇన్ వేదా ఎక్స్ ప్లాట్ డెడ్, అర్య ప్రతినిధి సభ, ధిల్లీ, పు : XI.

15. దేవేంద్ర స్వరూప, పైన ఉదాహరించిందే.
16. పైన ఉదాహరించిందే. *యచ్ఛిష్ట భాష*
17. పైన ఉదాహరించిదే.
18. పైన ఉదాహరించిందే.
19. పైన ఉదాహరించిందే.
20. పైన ఉదాహరించిందే.

— * —

.xii : ఉ . కెక్కి లోహములు వ్యాపించి ప్రాణి